

1

“นายหัวชนแก้วครับ”

ขจรยกแก้วเหล้าขาขึ้นชนกับเจ้านายของตัวเองที่ร้านเหล้าในตัวเมือง เป็นร้านแบบเปิดโล่ง มีดนตรีสดที่ไม่ใช่วงดั่งเล่นอยู่ รอบๆ ก็จะเป็นร้านแบบนี้สี่ห้าร้าน และมีร้านอาหารตามสั่งอยู่หลายร้าน

“ชนๆ ไว้ย คินนี้ไม่เมาไม่เลิก” เดวิดหยิบแก้วเหล้าขึ้นมาชนกับลูกน้องแล้วยกขึ้นดื่ม แต่เขาไม่ได้ดื่มรวดเดียวเหมือนกับขจร ส่วนซัซที่นั่งอยู่ข้างๆ กันก็ได้แต่ยิ้ม เดวิดวางแก้วเหล้าลงบนโต๊ะแล้วหยิบเอาแก้วใส่ปากเคี้ยวและยิ้มมุมปากนิดๆ

“เอาเหล้าต้องใหม่ นายหัว เดี่ยวผมไปสั่งตรงซุ้มนั้นมาให้ครับ” ขจรที่วางแก้วเหล้าเปล่าลงบนโต๊ะหันมาถามเจ้านาย คิดว่าเจ้านายจะอยากดื่มยาตองเพราะมองไปทางนั้นบ่อยๆ แต่ขจรคิดผิดเพราะมันคนละจุดหมายกัน เดวิดเบือนสายตาดำหันมามองลูกน้องของตัวเองพร้อมกับกั้วหัวเราะเบาๆ

“เอาสิวะ เอาพญาเสือโคร่งกับม้ากระทืบโรงแล้วกัน แล้วนายสะซัซเอาอะไร” เดวิดบอกกับขจรแล้วก็หันมาเลิกคิ้วถามซัซ

“เอาเหมือนนายหัวแล้วกันครับ”

“นายหัวกับคุณซัชเอาเหมือนกันนะครับ”

“เออ เอามาอย่างละหนึ่งกั๊ก แล้วก็ขอมะขามเปียกคลุกเกลือมาด้วยนะ แล้วแกเอาอะไรจะขจร”

“อย่างขจรคั้นนี้ขอโตไม่รู้ล้มกับสวาน้อยตกเตียงแล้วกันครับนาย”

“โห้โฮ โตไม่รู้ล้มกับสวาน้อยตกเตียงเลยนะมึง เดี่ยวจะคอยดูว่าโตหรือไม่ได้หรือว่าจะถูกสวาน้อยตีตกเตียงกันแน่” เดวิดถึงกับส่ายหน้ากับชื่อเรียกยาตองที่ลูกน้องจะสั่ง จะคอยดูมันว่าจะโตหรือจะร่วงกันแน่

“ฮ่าๆ” ซัชหัวเราะท้องแข็งกับคำบอกของเจ้านาย ส่วนขจรที่หน้าแดงก่ำทำหน้าตาซึ่งซัง ดีว่าร้านนี้ติดกับทางร้านยาตองอยู่แล้ว ไม่มีปัญหาที่จะเอาเหล้ามาดื่มที่โต๊ะ แล้วซัชก็เรียกพนักงานมาสั่งกับแก้ล้มเพิ่ม คึนนี้คงอีกยาวแน่ๆ

“คอยดูได้เลยครับ เดี่ยวผมมานะครับ” ขจรฉีกยิ้มกว้าง ดวงตาจ๋าเยิ้ม แต่อย่างไรเขาไม่ยอมให้โตนลื้อแน่ๆ ก่อนจะลุกเดินตรงไปยังซุ้มยาตอง

“นายหัวเชื่อมั่นได้หรือครับ นี่ขนาดเดินยังเอียงเลยครับ” ซัชยกแก้วเหล้าแกว่งเบาๆ ตรงหน้า อดที่จะขำขจรไม่ได้จริงๆ

“หึๆ เอาน่า ปล่อยให้มันสนุกๆ ไป เดี่ยวค่อยหิวกลับแล้วกัน” เดวิดส่ายศีรษะนิดๆ สายตาเขายังจ้องบางอย่างอยู่

“ช่วงนี้นายหัวมาร้านนี้บ่อยนะครับ”

“ก็อยากดื่ม”

ซัชพยักหน้ารับ เขาพอจะรู้ว่าเจ้านายมาดื่มที่ร้านแบบนี้บ่อยๆ เพราะอะไร นายหัวเดวิดเป็นลูกชายคนเล็กของนายหัวแดนนี้กับนายแม่สันตา และตอนนั้นก็ดูแลสวนอินทผลัมกับเหมืองแร่ เจ้านายเขามึนชื่อเต็มๆ ว่า เดวิด การ์เซีย พรตอห์นนต์ อายุยี่สิบเก้าปี เจ้าตัวดูหล่อเหลาแม้ว่าจะยังไม่ตัดผมและหนวดเคราให้เรียบร้อย มันยังคงรกรกรึ่ม เดวิดใส่เสื้อยืดสีเทา สวมทับ

ด้วยเลื้อยเชือกสีเขียวยึดมาพับแขนถึงข้อศอก ใส่งาเงยขึ้นลิ้นสีเข้มและรองเท้าหนังสีน้ำตาลเข้ม ยิ่งทำให้เจ้านายเขาดูเท่เซอร์แบบแสบๆ เจ้านายของเขามีผิวสีแทนเพราะออกแดดเป็นประจำ ซึ่งเจ้าตัวชอบมากกว่าผิวขาวๆ ถ้าให้ถอดเลื้อยออกมาจะเห็นกล้ามเนื้อเป็นลอนสวย ใบหน้าหล่อเหลาประกอบไปด้วยคิ้วเข้มเหนือดวงตาสีน้ำตาลที่ในตอนนั้นมันนิ่งมากๆ จมูกโด่ง ริมฝีปากบางแดง กรามหนาที่รักไปด้วยหนวดเครา แม้ว่าเดวิดจะดูเหมือนเรียบเฉยแต่เขาค่อนข้างดูดี นิสัยคล้ายๆ กับพี่น้องทุกคน และเขาเคยได้ยินเรื่องเล่าเกี่ยวกับความดูดีของนายหัวชาติชายผู้เป็นปู่และนายหัวแดนนี่ที่เป็นบิดาของนายหัวเดวิดมาบ้างพอสมควร เรียกได้ว่าลูกไม้หล่นไม่ไกลต้นจริงๆ

“สงสัยอะไรซัก” เดวิดมองหน้าลูกน้องนิ่งๆ แล้วก็ร้องถามออกไป “ไอ้เนี่ยมันรู้มากแต่ทำเป็นนิ่งๆ ไปอย่างนั้นแหละ

“เปล่าครับนายหัว”

“ดีแล้ว ไม่ต้องสงสัยหรอก” เดวิดยกยิ้มมุมปาก มองไปยังร้านขายยาตอง เห็นขจรได้สิ่งที่ต้องการแล้วก็ถือตรงมายังโต๊ะโดยมีเด็กที่ร้านยาตองช่วยถือมาด้านหลัง เขาสายหน้านิดๆ อดที่จะขำมันไม่ได้ เทบจะเดินตัวเอียงอยู่แล้วนั้นนะ

“มาแล้วครับเจ้านาย คุณซัซรับรองว่าเด็ด” ขจรยิ้มแป้น วางโหลยาตองลงตรงหน้า เด็กที่ช่วยถือมาก็วางไว้พร้อมทั้งแก้วเบ็กสามใบ เจ้าตัวรีบจัดแจงรินให้กับเจ้านายและซัซ ยื่นให้พาลงยิ้มจนตาหยี

“ชนแก้วยาตองครับรอบนี้”

“เออชนๆ” เดวิดเลิกคิ้วขึ้น ยิ้มมุมปากและยื่นแก้วมาชน เขายกดื่มจนหมดเช่นเดียวกับคนอื่นๆ กับแก้มที่ซัซสั่งเพิ่มไปมาส่งพอดี ทั้งสามดื่มจนยาตองที่สั่งมาหมดไปแล้ว ตอนนั้นก็เหลือแต่เหล้าฝรั่งที่เดวิดชอบดื่มเพียงๆ มากกว่า ส่วนขจรก็ตาปรือปรอยล้นพินกันแล้วตอนนั้น

“ดูท่าขจรจะไม่ไหวแล้วครับนาย” ซัซหันมากระซิบบอกกับเดวิดที่เริ่มกรึ่มๆ แต่เขาก็คอแข็งมากแม้จะดื่มเข้าไปหลายขัน

“นายพามันไปส่งแล้วกัน ฉันกลับเองได้ไม่ต้องห่วง ไม่เมาเท่าไร” เดวิดบอกกับลูกน้อง เหล้าเหลืออีกนิดหน่อย เขาเลยรินให้กับซัชและเท ส่วนที่เหลือให้ตัวเอง ซจรไม่รู้เรื่องแล้วตอนนี้ มันเอนหลังกับเก้าอี้ ใบหน้า แหงนงยพุดพิมพ่าแผ่วเบา เขาดีใจหมดแก้วแล้วก็เรียกพนักงานมาเก็บเงิน

“กลับกันแล้วเหอคร่ำบบเจ้านาย คุณซาชา...ซ” ซจรลากเสียงยานคราง เมื่อถูกซัชพุงตัวให้ลุกออกจากเก้าอี้ และพาเดินออกมาหลังจากที่เจ้านาย จ่ายเงินแล้วเรียบร้อย

“กลับแล้วสิวะ” เดวิดบอกกับซจรพลางพยักพยิดให้ซัชพามันขึ้นรถ ไป โดยที่เขาเองก็เดินตามประกบเปิดประตูรถอำนวยความสะดวกให้ซัช พาชจรขึ้นรถและคาดเข็มขัดนิรภัยให้เรียบร้อย ซัชปิดประตู หันมามอง หน้าเจ้านายเจื่อนๆ เล็กน้อย

“ต้องขอโทษแทนซจรมันด้วยนะคร่ำบนาย”

“ไม่เป็นไร มันคงอ่อนแต่อยากดื่มก็แบบนี้แหละ” เดวิดส่ายหน้า มองซัชและมองเข้าไปในรถ เห็นว่าซจรน่าจะหลับไปแล้ว เขาหยิบเอามหากฝรั่งยื่นให้กับซัช ส่วนเขาเคี้ยวแล้วก็คายทิ้งไปเมื่อกี้

“ซับริดไม่ต้องไว้มากแล้วกันเพื่อความปลอดภัย”

“คร่ำบนาย”

เดวิดพยักหน้าแล้วก็หมุนตัวไปยังรถที่จอดอยู่ข้างๆ เขาขึ้นรถแล้ว ขับออกไปจากลานจอดรถตรงไปยังร้านอาหารที่อยู่ไม่ไกลจากตรงนี้ เป็นร้านที่ไม่ได้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใดๆ นอกจากอาหารจริงๆ เขาไปจอดที่หน้าร้านแล้วก็มองเข้าไปด้านในหนึ่งๆ รอจนคนหนึ่งเดินออกมาเพื่อที่จะเตรียมตัวกลับ เขาถึงได้ลงจากรถ เดินตรงไปหาอย่างรวดเร็ว

“ล้อมดาว” เขาเรียกชื่อนี้ออกมาด้วยเสียงเข้มๆ ทำให้เจ้าของชื่อหยุดชะงัก และเพื่อนของเธอที่เดินออกมาที่ชะงักทำเช่นเดียวกัน เพื่อนของเธอมองไปยังเดวิดหน้าตึ้นๆ เพราะเห็นรางๆ จากเงามืด ผู้ชายตัวสูงใหญ่ เหมือนจะมีหนวดเครารกๆ แต่งตัวเหมือนชาวไร่แต่ดูบึกบึน และพอเขา

เดินหลุดพ้นจากเงามืดออกมาได้ เธอก็เห็นหน้าชัดๆ เขาไม่ได้น่ากลัวเลย กลับน่าหลงใหลในมาดเซอร์ๆ เขาเป็นฝรั่งหรือลูกครึ่งไม่แน่ใจ แต่ดูดีมากๆ เรียกชื่อล้อมดาวได้ชัดเป๊ะ ทำให้เธอคิดว่าเขาต้องอยู่เมืองไทยมานานแล้ว แน่ๆ

“ใครนะล้อมดาว” ก็พิกระซิบถามเสียงแผ่วเบา

“เอ่อ คนรู้จักนะ พะ...เพื่อน” ล้อมดาวหันไปบอกเพื่อนก่อนจะหันกลับมามองร่างสูงของเดวิดอีกครั้ง

“เขาจะไปส่งเธอหรือเปล่า หรือว่าจะให้ฉันรอ จักรอได้นะ” ก็พริ้งถาม เพราะเธอมีคนมารับกลับ และล้อมดาวก็มักติดรถไปด้วย เพราะที่พักของเจ้าตัวนั้นเป็นทางผ่านของเธออยู่แล้ว

“เดี๋ยวฉันไปส่งล้อมดาวเอง เธอไม่ต้องห่วง ฉันนายหัวเดวิด การ์เซีย พรตอนันต์ หวังว่าเธอจะรู้จักนะ” เดวิดมองไปยังเพื่อนของล้อมดาวและบอกกับเจ้าตัวไปอย่างรวดเร็ว

“นายหัวเดวิดอย่างนั้นเหรอคะ ไม่เห็นแนะนำเลยว่าเขาคือนายหัวเดวิด” เพื่อนของล้อมดาวทำหน้าตาตื่น เอื้อมมือมาเขย่าแขนของล้อมดาว และกระซิบเสียงแผ่วเบาอย่างตื่นเต้น

“ฉันไม่ได้สนิทกับเขาหรอกพี่” ล้อมดาวหันไปยกมือป้องปากกระซิบบอกกับเพื่อนเสียงแผ่วเบา และก็หัวเราะ เหมือนกัน เธอไม่ค่อยได้พูดคุยกับเขาเท่าไร มีแต่พ่อกับแม่ของเธอเท่านั้นที่รู้จักกับครอบครัวนี้ดี เพราะเมื่อก่อนพ่อกับแม่ของเธอทำงานที่สวนปาล์มของนายหัวมาก่อน จนเริ่มมีรายได้ก็ขอลาออกมาทำสวนของตัวเองได้สามสี่ปี แต่ก็ไม่ค่อยดีสักเท่าไร ต้องคอยกัญห็นี่ยืมสิน และช่วงนี้บิดาของเธอก็กลับเข้าไปช่วยงานที่สวนของนายหัวได้เกือบปีแล้วสลับกับทำสวนของตัวเองไปด้วย ส่วนแม่ก็เป็นแม่บ้าน ไม่ได้ทำอะไร

“ไว้ใจได้ไหมแบบนี้”

“ฉัน...”

“ไว้ใจได้ เธอไม่ต้องห่วง หรือว่าจะให้ฉันไปส่งเพื่อนของเธอด้วยละ”
เดวิดรีบบอก ตัดหน้าไม่ให้ล้อมดาวได้พูดอะไรอีก

“ไม่ต้องๆ ค่ะ ฉันมีคนมารับแล้วค่ะ นายหัว ฉันจะไปก่อนนะ ถ้าถึง
ห้องพักแล้วโทร.หาฉันด้วยละ ฉันไปก่อนนะคะนายหัวเดวิด” ก็ฟลายหน้า
หวิว ยกมือโบกปฏิเสธ เธอยิ้มเหยาๆ พูดกับเขาสลับกับเพื่อนไปมา พูดเสร็จ
ก็ยิ้มให้กับเพื่อนพร้อมกับกำชับแล้วเดินจากไป

“กีฟ! รอดด้วยสิ” ล้อมดาวหมุนตัวร้องเรียกเพื่อนและขยับตัวจะตาม
ไป แต่เดวิดเร็วกว่า เขาคว้าข้อมือของเธอกระชับแน่น

“เดี๋ยวฉันไปส่งเอง ปล่อยให้เพื่อนเธอกลับไปดีกว่า คนมารับรอน
นานแล้วอาจจะบ่นได้”

เดวิดบอกกับล้อมดาวเสียงเข้มอย่างออกคำสั่ง ล้อมดาวพยายาม
ดึงมือออก เพราะตอนนี้มันตึงมากแล้ว อีกอย่างเธอก็ไม่ได้รู้จักกับเขา
แบบสนิทสนมเป็นการส่วนตัว ได้พูดคุยไม่ถึงสามคำด้วยเข้าไปมั้งเท่าที่จำได้
ตอนที่พ่อแม่เธอเคยทำงานอยู่ที่สวนของเขา

“ปล่อยมือฉันคะนายหัว เดี่ยวใครมาเห็นเข้าค่ะ” ล้อมดาวพยายาม
ดึงมือของตัวเองออก แต่เดวิดไม่สนใจ เขาพาเธอเดินมาที่รถ ปลดล็อก
เปิดประตูด้านให้เธอขึ้นไปนั่งข้างคนขับแล้วก็ปิดประตู ล้อมดาวก็ไม่กล้า
ที่จะลงจากรถสักเท่าไร เพราะว่าตอนนี้เพื่อนของเธอกลับไปแล้ว ถ้าเธอลง
จากรถของเขาก็ต้องหารถกลับเองและมันก็ตึงแล้ว แถวนั้นน่ากลัวไม่น้อย
เธอเพิ่งมาทำงานพาร์ทไทม์เท่านั้นเองไม่ได้ทำประจำ ระหว่างที่กำลังทำงาน
ทำและรอผลที่ส่งใบสมัครงานไป เธอกับเพื่อนเพิ่งจะเรียนจบในระดับ
อุดมศึกษาเมื่อต้นเดือนนี้เอง สายตาหวานๆ มองตามร่างของเขาดูที่เดิน
มายังฝั่งคนขับ เขาขึ้นมาหนึ่งพร้อมกับสตาร์ทเครื่องยนต์ ล้อมดาวรีบคาด
เข็มขัดนิรภัยนั่งตัวแข็งทื่อเมื่อเขาออกรถ เธอกลอกตาไปมาอย่างห้วนๆ
แทบจะหายใจไม่ออกราวกับอากาศตรงนี้มีน้อย และเธอได้กลิ่นแอลกอฮอล์
กระจายอยู่รอบๆ มันไม่ได้ทำให้รู้สึกรังเกียจ แต่กลับทำให้หวาดหวั่น

เสียมากกว่า

“เรียนจบแล้วไม่ใช่หรือ ทำไมไม่ไปหางานที่ดีกว่านี้ทำ” เดวิดเอ่ยถาม ทำลายความเงียบ

“คุณทราบ?” ล้อมดาวหันขวับมองเขาอย่างรวดเร็ว ไม่คิดว่าเขาจะรู้ว่า เธอเรียนจบแล้ว คิ้วเรียวสวยขมวดมุ่น มือที่วางอยู่บนตักกำแน่น

“ใช่ ฉันรู้ว่าเธอเรียนจบแล้ว” เดวิดเหลือบตามองมาที่ล้อมดาวนิดๆ แล้วก็เบนกลับไปมองถนนตรงหน้า ชับตรงไปตามเส้นทางที่จะไปหอพัก ของล้อมดาวโดยที่เจ้าตัวไม่ต้องบอก เขารู้ว่าเธอพักที่ไหน ไม่ใช่เรื่องยาก เกินความสามารถของเขา

“ฉันกำลังหางานทำอยู่ค่ะ”

“อย่างนั้นหรือ แล้วพอกับแม่เธอว่าอย่างไรล่ะ” เดวิดแสริงทำเป็น เลิกคิ้วขึ้นสูง ทำเสียงในลำคอเบาๆ ย้อนถามกลับมายังล้อมดาว

“ท่านไม่ว่าอะไรค่ะ”

“แล้วสองคนรู้หรือเปล่าว่าเธอมาทำงานชั่วคราวเป็นพนักงานเสิร์ฟ ร้านอาหารแบบนี้”

“ไม่ทราบค่ะ” ล้อมดาวตอบเขาแล้วก็เบนสายตามองตรงไปยังถนน ด้านหน้า เขาเลี้ยวเข้าซอยที่จะไปหอพักของเธอได้ถูกต้อง ทำให้เธอหันไป มองเขาด้วยสายตาเป็นคำถาม แต่ไร้เสียงตอบจากเขาจนเขาพารถเข้ามา จอดที่ลานจอดรถของหอพักและดับเครื่อง ล้อมดาวปลดเข็มขัดนิรภัย

“ขอบคุณที่มาส่งค่ะ” ล้อมดาวขอบคุณเขาแล้วก็รีบเปิดประตูลงจากรถ ไปอย่างรวดเร็ว เธอเดินไปที่หน้าประตูหอพักแล้วสแกนบัตรเพื่อเข้าไป ประตูกำลังจะปิด แต่มือของเดวิดดันเอาไว้ เขาเข้ามาได้แล้วประตูก็ปิดลง

“คุณตามฉันเข้ามาทำไมคะ”

“ฉันขอเข้าห้องน้ำหน่อย” เดวิดไหวไหล่จ้องมองสบสายตากับล้อมดาว หนึ่งๆ กอดันให้เธอยอมให้เขาเข้าไปในห้องของเธอ

“ไม่ได้ค่ะ” ล้อมดาวลั้งเลกก่อนจะตอบเขาไป เธอไม่ค่อยกล้ามองหน้า

เขาทำอะไร

“เธอจะใจร้ายมากไปนะ ให้ฉันไปยืนฉี่ข้างกำแพงหอพักเหี้ยมๆ เขาได้เอาอะไรมาตีหัวฉันแตกแน่นอน” เดวิดไหวไหล่ ผายมือออก จ้องมองใบหน้าของล้อมดาวด้วยสายตาเป็นคำถาม

“ก็ได้ค่ะ” ล้อมดาวกลืนใจตอบรับไป เธอหมุนตัวเดินไปที่บันได เธอยู่แค่ชั้นสามเลยไม่ต้องใช้ลิฟต์ เดินขึ้นลงสะดวกกว่า เดวิดก้าวเท้ายาวๆ ตามหลังมา เขามองตามหลังร่างเล็กของล้อมดาวด้วยสายตาพราวระยับ ผมยารสลุยของเจ้าตัวถูกรวบตึงเป็นหางม้ายู่ข้างหลัง มันส่ายไปตามแรงเคลื่อนไหว เธอสวมเสื้อยืดสีขาวสอดชายไว้ในกางเกงขาวาวทำส่วนสีดำสวมรองเท้าผ้าใบสีขาว ทำให้เห็นเอวเล็กคอดกิ่ว สะโพกผายกลมกลิ้ง

ล้อมดาว พาดากานต์ อายุยี่สิบสองปี เธอเป็นลูกสาวของหัวหน้าคนงานที่สวนและที่เหมืองก่อนที่จะลาออกไปทำสวนของตัวเอง แล้วปีนี้ก็เพิ่งจะกลับมาทำงานที่สวนปาล์มเหมือนเดิม เพราะสวนที่เจ้าตัวทำอยู่นั้นไปได้ไม่สวย ไม่ค่อยจะดีสักเท่าไร แกรมมีหนี้สินเพิ่มอีกด้วย เขาเคยเห็นหน้าล้อมดาวบ่อยๆ ตอนเธออยู่กับพ่อแม่ของเธอในบ้านพักหัวหน้าคนงาน ตอนนั้นเธอเป็นเพียงเด็กสาวเรียบริ้อย ช่วยพ่อแม่ทำงานและเอาอาหารไปส่งให้บิดาในที่ทำงานบ่อยๆ เขาเฝ้าดูเธอมาตลอดจนตอนนี้เธอเรียนจบแล้วแต่เจ้าตัวกลับมาทำงานพาร์ทไทม์ที่ร้านอาหาร เสียงที่จะเป็นเหยื่อของพวกเขาขึ้นมาทั้งหลาย ทำให้เขาต้องมาเฝ้าดูห่างๆ อยู่ทุกวัน และเธอก็ไม่มีท่าทีจะเลิกทำ ทำให้เขาต้องตามเธอมาส่งที่ห้องในวันนี้ เขารอมานานแล้วและเธอโตเป็นสาวสะพรั่งสมกับที่เขารอคอยดูอยู่ห่างๆ

ล้อมดาวเดินมาหยุดที่หน้าประตูห้อง เธอก็ดริมฝีปาก จ้องมองเขา แล้วก็ไขกุญแจห้องเปิดประตูออกกว้าง เดวิดเดินเข้ามาใกล้ๆ มองเข้าไปด้านใน เขาเห็นห้องนอนเรียบริ้อยแล้วก็ยิ้มในหน้า

“เชิญค่ะ” ล้อมดาวบอกให้เขาเข้าไป เดวิดใช้มือด้านหลังของเธอให้เข้าไปก่อน ล้อมดาวแข็งขึ้นได้เล็กน้อยก่อนจะเข้าไปอยู่ด้านใน เดวิด

ปิดประตูตามหลัง

“คุณเดวิด”

“ไม่ต้องกลัว ฉันจะเข้าห้องน้ำ แต่คงไม่ปล่อยให้เธอยืนรอที่หน้าห้องคนเดียวหรอกนะ แม้ว่าห้องพักที่เธออยู่มันจะดูปลอดภัยในระดับหนึ่งก็ตาม แต่ฉันก็ไม่ไว้ใจอยู่ดี”

“ฉันเชิญใช้ห้องน้ำตามสบายค่ะ”

ล้อมดาวกลิ้งก้อนแข็งๆ ลงคออย่างยากลำบาก เธอมองสบสายตาเขาได้แวบเดียวก็ต้องหลบไปยืนที่กลางห้องพัก เซินๆ กับเขาเหมือนกัน เพราะว่าห้องของเธอก็แคบๆ มีเตียงนอนอยู่กลางห้องพัก ริมหน้าต่างก็เป็นโต๊ะทำงาน ปลายเตียงเป็นโต๊ะเครื่องแป้งกับตู้เสื้อผ้า ผนังด้านที่ติดกับประตูห้องนอนก็มีโซฟาหนังตัวยาว มีโต๊ะเล็กๆ สำหรับนั่งเล่นหรือกินอาหาร ติดกับระเบียงยื่นออกไป ห้องน้ำอยู่ติดกับระเบียง เดินไม่กี่ก้าวก็ถึงกันได้ ตีว่าห้องพักของเธอค่อนข้างเรียบร้อย ไม่ทำให้เธอขายหน้าสักเท่าไร

เดวิดกวาดสายตามองไปรอบๆ ก่อนจะมาหยุดที่เจ้าของห้อง เขายิ้มมุมปาก เดินเข้าไปในห้องน้ำ ปิดประตูเสร็จทำเป็นว่าทำธุระส่วนตัวในห้องน้ำ เขาเปิดก๊อกน้ำตรงอ่างล้างหน้ารองไว้ในมือแล้วล้างหน้าตาให้หายมันจ้องมองเข้าไปในกระจกตรงหน้าพลงยิ้มเย็น

“ฉันเข้ามาแล้วฉันจะไม่ยอมออกไปง่ายๆ แน่นอน”

ก๊อ๊ก...ก๊อ๊ก...ก๊อ๊ก

“คุณเป็นอะไรหรือเปล่าคะ” ล้อมดาวเคาะประตูเรียกพร้อมกับร้องถาม เพราะเขาเข้ามาได้สักครู่แล้วและเสียงน้ำก็ไหลไม่หยุด เธอเกรงว่าเขาจะล้มน้ำในห้องน้ำ เคาะเรียกแล้วก็เอาหูแนบกับบานประตูเพื่อฟังเสียงด้านใน ไม่ทันตั้งตัวประตูห้องน้ำก็เปิดออก ทำให้เธอไม่ทันตั้งหลักถลาเข้าไปซุกกับอกแกร่งของเขาพอดี

“อู๊ย!”

“ไอ้ะ” เดวิดแสวงตากใจ อ้าแขนกอดร่างเล็กที่ถลาเข้ามาไว้ในอ้อมแขน

อย่างรวดเร็วและแน่นอนไม่ยอมปล่อยง่ายๆ เขาก็มองใช้ปลายจมูก สูดกลิ่นหอมอ่อนๆ จากเส้นผมของเธอเข้าปอดลึกๆ ล้อมดาวรู้สึกเหมือนกับ เวลาจะหยุดนิ่ง เธอไม่สามารถยับเคลื่อนตัวออกจากอกแกร่งและอ้อมแขน แข็งแรงอบอุ่นไปไหนได้

“ปะ...ปล่อยค่ะ” ล้อมดาวเริ่มรู้สึกตัว แก้มใสแดงปลั่ง ร้อนผ่าววูบวาบ ไปทั้งตัว หัวใจดวงน้อยเต้นรัวแรง เธอยกมือสั้นๆ ดันอกแกร่งของเขาให้ออกห่าง น้ำเสียงที่บอกเขาก็ตะกุกตะกัก เดวิดยอมปล่อยมือหลังจากที่ได้กอดและได้ดมดมกลิ่นหอมอ่อนๆ จากเธอแล้ว ล้อมดาวยกมือขึ้นลูบแก้มของตัวเองแก้เขิน มือไม่สั้นไปหมดแล้วตอนนี้ และดวงตาคู่สวยก็กลอกไปมา

“คุณ...คุณจะกลับเลยไหมคะ” ล้อมดาวร้องถามเขาอีกครั้งหลังจากถอยออกมาจากห้องน้ำแล้ว

“ฉันรู้สึกมีเงินๆ คงขับรถไม่ไหวแน่ ขอพักที่นี่แล้วกัน พรุ่งนี้เช้าฉันค่อยกลับ” เดวิดแสวงยกมือขึ้นเสยผมทำตาหรีๆ ฟันลมหายใจออกมาเสียงที่พูดก็พยายามทำให้ยานตรงเหมือนคนเมาๆ มีเงินๆ

“แต่ว่า...แต่” ล้อมดาวมองหน้าเขาอย่างไม่อยากจะเชื่อ แต่เมื่อที่เขา ยังขับรถได้อยู่เลย ไม่เห็นมีท่าที่มึนเมาสักหน่อย แถมขับตรงไม่มีเอียงไปทางไหนเลยสักนิดเดียว

“ฉันไม่ทำอะไรเธอหรอกนะ นอนบนโซฟาก็ได้ ซินให้ฉันขับรถกลับตอนนี้รับรองว่าไม่ถึงบ้านแน่”

“เดี๋ยวฉันโทร.ไปที่บ้านใหญ่ของคุณให้คนมารับก็ได้ค่ะ”

ล้อมดาวพยายามหวานล้อม เธอรู้สึกว่าตัวเองสั้นๆ ด้วยความหวาดหวั่น ไม่เคยมีผู้ชายคนไหนได้มาพักที่ห้องเธอเลย แม้แต่เพื่อนเธอก็ตาม บางคนมีแฟนแล้วแต่ถ้ามาอยู่กับเธอ เธอก็ไม่อนุญาตให้นำแฟนมาเข้าพักด้วย เพื่อความปลอดภัยของเธอเอง เพื่อนๆ ของเธอก็เข้าใจ และส่วนใหญ่ก็มาอยู่ด้วยไม่นานสักเท่าไรก็ไปเช่าหออยู่ต่างหากเพราะมีแฟนแล้ว

แต่ล้อมดาวไม่ทำตัวแบบนั้น และเรื่องนี้เดวิดก็รู้ดี เขาไม่ปล่อยให้ผู้ชายหน้าไหนได้มาอยู่ในห้องของล้อมดาวอย่างแน่นอน แต่เธอไม่รู้ว่าถูกเขาติดตามมานานแล้วนี่สิ ไม่อย่างนั้นเขาจะขับรถมาที่ห้องพักของเธอถูกได้อย่างไรกัน

“ดีแล้ว ใครจะลুকมานี่ก็เที่ยงคืนตีหนึ่งแล้วนะ จากที่บ้านใหญ่มาถึงนี่ก็ไกลน่าดู ลำบากคนอื่นอีก เธออย่าเรื่องมากหน่อยเลยนะ”

เดวิดทำเสียงในลำคอเบาๆ เดินออกมาจากห้องน้ำ ตรงไปยังเตียงนอนของเธอ หยิบหมอนอีกหนึ่งใบที่มีอยู่บนเตียงมาถือเอาไว้ ก้าวทำยาวๆ ไปยังโซฟา โยนหมอนลงไปแล้วหันมามองเธอหนึ่งๆ ก่อนที่เขาจะทำให้ล้อมดาวหน้าร้อนอีกครั้งด้วยการถอดเสื้อเชิ้ตตัวนอกออก ตามด้วยเสื้อยืดตัวในจนเห็นแผงอกแข็งแรงแน่นไปด้วยกล้ามเนื้อเป็นมัดๆ แผงอกเขามีขนสีน้ำตาลอ่อนๆ กระจายเรียงตัวสวยไล่ลงไปทำหน้าที่ห้องแกร่งจนหายไปกับขอบกางเกงยีนส์ที่เขาใส่

“ฉันขี้ร้อนนะ เธอก็ไม่ต้องเกรงใจฉันหรอกนะ ทำตัวตามสบายได้เลย” เดวิดยิ้มมุมปาก หันตามองมาที่ล้อมดาว พุดราวกับว่าเป็นเจ้าของห้องพักนี้เสียอย่างนั้นแหละ พุดเสร็จเขาก็ทิ้งตัวลงนอนบนโซฟาทันที ตัวเขาสูงใหญ่จนขาเลยที่เท้าแขนออกมาเยอะทีเดียว เขามองมาที่เธอหนึ่งๆ

ล้อมดาวจำต้องเบือนหน้าหนี อ้าปากค้างอย่างไม่รู้จะทำอะไร เธอหมุนตัวไปมาราวกับจะหาของ แต่เพราะเธอทำอะไรไม่ถูกต่างหาก ก่อนที่เธอจะก้าวไปที่เตียงนอน หยิบเอาผ้าห่มผืนบางมาถือไว้ในมือแล้วก็เอาไปยื่นให้กับเขา

“ห่มหน่อยดีกว่าค่ะ ฉันเปิดแอร์เดี่ยวอากาศก็จะเย็นแล้ว”

“ขอบใจ” เดวิดเอื้อมมือมารับผ้าจากมือของล้อมดาว จงใจให้มือของเขาสัมผัสกับมือของเธอ ล้อมดาวราวกับถูกไฟฟ้าช็อต เธอรีบดึงมือของตัวเองกลับอย่างรวดเร็ว เดวิดไม่พูดอะไร เขาเอาผ้าห่มมาห่มตัว กลิ่นหอมที่ติดอยู่บนหมอนและผ้าห่มทำให้เขารู้สึกผ่อนคลาย ราวกับว่า

เธอกำลังกอดเขาอยู่

ล้อมดาวเดินไปนั่งที่โต๊ะทำงานและหันหน้ามามองร่างสูงที่ทำท่าว่าจะนอนอยู่ที่โซฟาของเธออย่างสบายใจ

“ไม่อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้านอนหรือกหรือ”

“เดี๋ยวก่อนค่ะ” ล้อมดาวสะดุ้งนิดๆ และตอบเขาไป เธอจะอาบน้ำได้อย่างไรละ เขาอยู่ในห้องด้วย ถ้าอาบคงต้องชนเสื้อผ้าเข้าไปในนั้นทั้งหมดเลย เธอขอซักแห้งสักคืนแล้วกัน เธอแหม้มปากกลืนใจลุกขึ้นยืนค่อยๆ เดินไปที่ตู้เสื้อผ้า หยิบเอาผ้าขนหนูที่แขวนเอาไว้ออกมาถือ เดินตรงไปยังห้องน้ำ ทางตายังคงมองร่างสูงที่เพียงเอาผ้าห่มพาดไว้บนนอก แต่ก็ยังเห็นอกเปลือยเปล่าของเธออยู่ดี เธอใจเต้นรัวแรง พอเข้ามาอยู่ในห้องน้ำก็ถอนหายใจยาวๆ

“เอาน่า คงจะไม่มีอะไรอย่างเขาว่าหรือ คุณเดวิดคงไม่ทำอะไรเรา”

ล้อมดาวพยายามปลอบใจตัวเอง เธอรีบล้างหน้าล้างตา แล้วก็ทนไม่ไหวจำต้องอาบน้ำ เธออาบน้ำเสร็จเรียบร้อยก็ใส่ชุดเดิมออกมา แต่ก็รู้สึกสดชื่นขึ้นกว่าตอนแรก เธอเดินผ่านโซฟาแล้วให้รู้สึกวูบวาบ รวากับว่าเขากำลังมองอยู่ เธอหาเพียงครีมบำรุงผิวหน้าลวกๆ แล้วก็ค่อยๆ คลานขึ้นเตียงนอนแผ่วเบา รีบซุกตัวเข้าไปในผ้าห่มผืนหนาของตัวเอง เธอหันมาทอตัวเอาไว้เพื่อป้องกันความรู้สึกหวาดหวั่น เธอนอนหันหน้าไปทางโซฟา มองเขาไม่ละสายตา และไม่เข้าใจว่าอยู่ดีๆ เขาก็เข้ามาวุ่นวายกับเธอทำไมกัน เขาเป็นทายาทคนที่สามของตระกูลการ์เซีย พรตอนันต์ ที่ร่ำรวยมหาศาล มีทั้งธุรกิจมากมายที่เรียกได้ว่าทำกินทำให้ชาตินี้ก็ไม่หมด และกิจการของเขาก็ดีมากๆ อีกด้วย จากการบริหารของสามพี่น้อง โดยมีบิดาและคุณปู่ให้การสนับสนุน ทั้งสามคนพี่น้องเก่งกาจในเรื่องธุรกิจอย่างหาตัวจับยาก และพวกเขาทั้งสามคนก็เป็นชายหนุ่มที่สาวโสตรวมทั้งครอบครัวที่มีลูกสาวสวยหมวยปอง เบนพี่ชายของเดวิดเพิ่งจะแต่งงานไปเมื่อไม่นานมานี้ ทำเอาสาวๆ ออกหักกันเป็นแถว เห็นเขาว่าเจ้าสาวสวยด้วย เป็นลูกสาว

ของตุลยาเจ้าแม่เงินกู่ชื่อดัง และเคยมีเรื่องราวกันมาก่อนในตอนนี้นายหัวเบนเป็นวัยรุ่น และดูเหมือนตุลยาก็คงไม่ค่อยพอใจสักเท่าไรกับการแต่งงานครั้งนี้ เธอพอจะทราบเรื่องบ้างจากที่แอบได้ยินมารดาเฝ้ารั้มอมกับเพื่อนๆ ของแก และได้ทราบว่านายหัวเบนรักภรรยาของตัวเองมาก คราวนี้ก็เหลืออีกสองคน นั่นก็คือ เดวิด น้องคนสุดท้าย กับเควิน พี่ชายคนโต

“แอบมองฉันหรือล่อมดาว” เดวิดหันมามองสบสายตากับล่อมดาว และถามเธอด้วยเสียงแผ่วเบาราวกระซิบ แต่ด้วยความที่ห้องมันไม่ใหญ่มากนัก บวกกับความเงียบทำให้เธอได้ยินอย่างชัดเจน

“อะ...เปล่าค่ะ ฉันไม่ได้แอบมองคุณค่ะ” ล่อมดาวแทบจะเลื่อนผ้าห่มขึ้นมาปิดศีรษะให้มิดด้วยความอายเมื่อถูกเขาจับได้ว่าแอบมองอยู่

“ฉันไม่ว่าหรอก เธอจะมองก็ได้”

“ฉันเปล่ามองค่ะ คุณก็นอนไปสิ”

“ไม่ปิดไฟนอนหรือ” เดวิดแสวงหยาตามองไปที่ไฟกลางห้องซึ่งเจ้าตัวไม่ยอมปิด

“ไม่ค่ะ ฉันชอบสว่างๆ แบบนี้” ล่อมดาวรีบบอกอย่างรวดเร็ว อันที่จริงเธอก็ปิดตลอดนั่นแหละ ปิดแค่ไฟที่หัวเตียงเท่านั้น

“ก็ตามใจ” เดวิดบอกแล้วดึงผ้าห่มขึ้นมาคลุมร่างของตัวเองเอาไว้ แล้วหลับตานอน

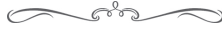
ล่อมดาวเองก็พยายามข่มตาให้หลับ เธอหลับตาแล้วก็ลืมตาอยู่หลายรอบมาก แต่สักพักใหญ่ๆ เธอก็ผล็อยหลับเพราะทนความง่วงงุนไม่ไหว

เดวิดลืมตาขึ้นมาอย่างช้าๆ เมื่อเขาได้ยินเสียงกรนเบาๆ ของล่อมดาว เขาลุกขึ้นนั่งแยกขาออก ค้อมตัวเล็กน้อย วางคอกที่หน้าขาทั้งสองข้าง มือประสานกันอยู่ตรงปลายคางสาก ปลายนิ้วโป้งขยับไปมาเล็กน้อย ดวงตาคมเข้มจ้องมองใบหน้าหวานที่เขาเห็นเพียงเล็กน้อยหนึ่งๆ เพราะเจ้าตัวดึงผ้าห่มขึ้นมาคลุมแทบจะมิดร่าง เห็นแค่เส้นผมและใบหน้าเล็กๆ นิดหน่อย

เท่านั้นเอง เขาอยากจะได้เงินเข้าไปใกล้ๆ แล้วทิ้งตัวลงนอนร่วมเตียงด้วย เสียเตียงนี้ เดวิดนั่งมองล้อมดาวอยู่สักพักเขาก็ตัดสินใจนอน เพื่อที่พรุ่งนี้จะได้ตื่นแต่เช้า

“เดวิดออกไปเที่ยวหาคะ”

ลันตาเดินเข้ามาถอดรองเท้าเมื่อเขากลับขึ้นมานอนห้องแล้ว เธอเห็นรถของลูกชายวิ่งออกไปเมื่อคืน เธอก็ผละออกจากบ้านหน้าต่างที่เป็นกระจกนิรภัยใสกรูยารตั้งแต่เพดานจุดพื้น พอกลับมาประตูห้องนอนก็เปิดออกมาพอดี

“เดวิดออกไปตีหม้อเหล้ากับคนงานนะ เดียวก็กลับ”

แดนนี่เดินเข้ามาถอดรองเท้าของลันตาเอาไว้แนบอก ลันตาวางมือเบาๆ ที่อกด้านซ้ายของเขา เงยหน้ามองสบสายตากับสามียิ้มๆ จนแดนนี่อดใจไม่ไหว ก็มลงจูบที่ริมฝีปากนุ่มของลันตาหลายๆ แห่งที่

“อ้อคุณนี่” ลันตาร้องประท้วงเบาๆ เมื่อแดนนี่ผละริมฝีปากออก เขาทำให้เธอรู้สึกเร้าร้อนขึ้นมาทันที

“อ้ออะไรกันล่ะ” แดนนี่หลิวตาให้กับลันตาอย่างล้อเลียน เขาเองก็ร้อนวูบวาบไม่แพ้กัน แม้ว่าจะอยู่ด้วยกันมานานแล้ว แต่ความรักก็ไม่ค่อยลดลง

“กำลังคุยเรื่องเดวิดอยู่นะคะ”

“ไม่ต้องห่วงหรอก เดวิดมันโตแล้วนะลันตา”

“ก็ยังห่วงลูกอยู่ดีนี่คะ ดูอย่างเบนสิ ไปจุดหวนรินรดตาไปอยู่ที่เกาะหยก ตั้งเป็นนานแฉะคะ” ลันตาก็ตรึมฝีปากนิดๆ พุดถึงเบนแล้วก็ต้องถอนหายใจ

“ไม่ต้องคิดมากหรอกน่า เดวิดมันคงไม่ไปจุดลูกสาวใครมาทำเมียเหมือนเบนหรอก เชื่อฉันนะลันตา”

“หวังไว้อย่างนั้นล่ะ กลัวเขื่อนายหัวแดนนี่จะแรงเหลือเกิน เบนก็คนหนึ่งแล้ว เหลืออีกสองคนจะไม่หวังได้อย่างไรคะเนี่ย” ลันตาพูดแล้ว

ก็ยื่นจมูกใส่สามีอย่างหมั่นไส้ ก็ลูกแต่ละคนเหมือนคนเป็นพ่อเหลือเกิน
เบนก็ทำให้รุ่นวายคนหนึ่งแล้ว อีกสองคนก็ทำให้ลันตาหัวนใจไม่น้อย

“กลัวว่าผิวอย่างนั้นเหรอหิม”

“หรือว่าไม่จริงคะ” ลันตาต่อปากของแดนนี่อย่างไม่กลัว

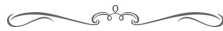
“หึๆ ถ้าอีกสองคนมันไปจุดลูกสาวเขามาอีก ผมจะเอาด้ามปืนฟาดหัว
ให้แตกเลยคอยดูสิลันตา”

แดนนี่กลัวหัวเราะเบาๆ ในลำคอ และให้คำมั่นว่าเขาจะจัดการลูกชาย
ทั้งสองคนเองถ้าเกิดมันไปทำเรื่องจุดลูกสาวบ้านใครมาอีก เขาเข้าใจดี
ที่ลันตาหวาดหัวนเพราะเธอไม่ยากให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยเดิมกับตัวเอง
เมื่อครั้งยังสาว และเขาเป็นคนที่สร้างมลทินให้กับเธออย่างร้ายกาจ และ
เกือบจะต้องเสียเธอไปกับลูกไป หลังจากนั้นเขาก็สัญญากับตัวเองว่าจะรัก
และดูแลลันตาไปกับลูกๆ เท่ากับชีวิตของเขาจนถึงเดี๋ยวนี้

“โหดสมกับเป็นนายหัวแดนนี่คะ” ลันตาอมยิ้มเมื่อได้ยินสามีพูด
คาตโทษลูกชายเอาไว้

“แน่นอนสิ ต้องเรียกความโหดกันสักหน่อยแล้วแบบนี้” แดนนี่
ซอ้นตัวลันตาขึ้นอุ้มไว้ในอ้อมแขน พาเดินตรงไปยังเตียงกว้างแล้ววางลง
อย่างเบาเมื่อ

“คุณนี่” ลันตาทูปอกแกร่งเบาๆ และแดนนี่ก็ทำให้เธอเร่าร้อนไป
พร้อมๆ กับเขา

ก่อนหน้านี้

“เดวิดจะไปไหน”

แดนนี่ยกมือขึ้นกอดอก มองด้วยสายตานิ่งๆ ร้องถามลูกชายหลังเห็น
เจ้าตัวเดินคางกุกญแจรถไว้ในมือพร้อมกับผิวปากอย่างสบายใจ ช่วงนี้มัน
ทำตัวลึบๆ ล่องๆ ออกไปไหนมาไหนค้ำๆ ไม่ค่อยได้บอกกับคนที่บ้าน
พอถามก็บอกว่าเข้าไปที่สวนอินทผลัมอาหรับที่กำลังจะเก็บเกี่ยวผลผลิต

และต้องคอยเฝ้าเอาไว้ไม่ให้ใครเข้ามาลักขโมยผลผลิต เขาถามไปกับเควิน แล้วว่าที่สวนอินทผลัมนำหว่งไหม ลูกชายคนโตเขาบอกว่าไม่น่าเป็นห่วง ทำให้เขาอดที่จะสงสัยพฤติกรรมของลูกชายคนเล็กไม่ได้ หลังจากที่เบน ลูกชายคนกลางไปจุดหนูรินรดาลูกสาวของคุณนายตุลยามาซังเอาไว้ที่ เกาะหยก เพื่อแก้แค้นเรื่องราวเก่าๆ ที่ค้างคาอยู่ในใจ แต่ตอนนี้มันรักเมีย จนหัวปักหัวปำแทบไม่ห่างตัวแม่แต่นิดเดียว ซึ่งก็เป็นเรื่องดีที่ลูกชายเขา สามารถลัดเรื่องราวร้ายๆ ในอดีตออกไปหมดแล้ว พร้อมกับเดินหน้าไป กับผู้หญิงที่ตัวเองรักอย่างหนูรินรดา และสร้างครอบครัวเล็กๆ ที่กำลังจะมีหลานตัวน้อยๆ ให้เขากับลันตาได้อุ้มแล้วอีกไม่กี่เดือน

“นัดกินเหล้ากับพวกคนงานครับฟ่อ”

เดวิดกลอกตาเบาๆ ยกมือขึ้นเสยผมเล็กน้อย ชะงักทำหันมาตอบ บิดาด้วยน้ำเสียงเข้มๆ จ้องตบสายตาของท่าน ไร้ท่าทางประหม่า ทำให้แดนนี่ถอนหายใจ ไ้อ้สามหน่อพวกนี้มันลืตางจริงๆ จับโกหกได้ยากถ้าไม่แบบ คาหนังคาเขา ดวงตาที่ผ่านวัยแบบลูกชายหรือรังเล็กน้อยพลางเดินเข้ามาใกล้ ยกมือขึ้นตบเบาๆ

“อย่าเมาจนโดนคนงานลากมาส่งที่บ้านแล้วกัน”

“หึๆ ผมคอแข็งครับนายหัวแดนนี่ รับรองว่าไม่มีทางโดนลากกลับมา นะครับ” เดวิดถลั่วหัวเราะในลำคอเบาๆ นี่พ่อกำลังว่าเขาคออ่อนหรือเนี่ย

“นั่นแหละ ระวังเอาไว้หน่อยก็ดี ฉันไม่อยากจะให้เมียฉันเห็นว่าลูกชาย คนเล็กเมาจนได้เมียมาฝาก” แदनนี่กระตุกยิ้มมุมปากพูดออกมา ทำให้ เดวิดถึงกับตัวแข็งทื่อเมื่อได้ฟังคำพูดของบิดา

“เฮ้ม เอานายแม่มาซู่ผมแบบนี้ไม่ดีเลยนะครับ ถ้านายแม่ได้ยิน แบบนี้รับรองว่าคุณพ่อโดนนอนแน่ๆ” เดวิดขยับตัวกระแอมกระไอในลำคอ เบี่ยงประเด็นไปให้กับบิดาทันที

“อี ฉันมีวิธีจ้อเมียฉันแล้วกัน” แदनนี่จ้องมองลูกชายด้วยสายตาดูเยาะๆ ดูไ้อ้พวกนี้มันหน้า ไซ้ เขายอมให้กับลันตาผู้หญิงที่เขารัก แม่ของ

ลูกชายจอมเขี้ยวทั้งสามคน และเจ้าพวกนี้ก็แสบสันไม่แพ้เขาตอนหนุ่มๆ เลยทีเดียว

“ผมอาจจะกลับคืนมาครั้นคุณพ่อ” เดวิดแสวงถอนหายใจ พยักหน้าให้กับบิดา

“อืม” แदनนี่รับคำลูกชายในลำคอ เดวิดหมุนตัวเดินไปที่หน้าบ้าน ตรงไปยังรถที่จอดเอาไว้ด้านหน้า กระโดดขึ้นรถแล้วขับออกไป

แदनนี่มองตามท้ายรถไปพร้อมกับสายหน้า เดวิดเป็นลูกชายคนเล็ก ในจำนวนลูกชายทั้งสามคนของเขา เจ้าตัวชื่อ เดวิด การ์เซีย พรตอนันต์ ทำหน้าที่ดูแลกิจการสวนอินทผลัมและเหมืองแร่ที่ช่วยกันดูแลสามพี่น้อง โดยมีนายหัวชาติชายและเขาเป็นที่ปรึกษา ส่วนเบนลูกชายคนกลางดูแลกิจการเกี่ยวกับรังนกและฟาร์มหอยมุกเป็นส่วนใหญ่ ขณะที่ลูกชายคนโต เควินดูแลกิจการเกี่ยวกับโรงแรมและสวนปาล์ม แต่ทุกๆ คนก็ทำหน้าที่สลับกันไปมาในบางครั้ง

“ทำตัวน่าสงสัยช่วงนี้ ออกไปดื่มเหล้าเถีเหลือเกิน”

แदनนี่หรีตาลง พิมพ์กำกับตัวเองแผ่วเบา คิ้วขมวดอย่างสงสัยในพฤติกรรมช่วงนี้ของลูกชายคนเล็ก เพราะรู้ว่าถ้ามีอะไรแปลกๆ เดี่ยวจะต้องให้คนไปตามสอดส่องสักหน่อย

“ไอ้พวกตัวร้ายนี่มันกำลังทำอะไรกันอยู่” ว่าแล้วเขาก็ถอนหายใจยาวๆ เดินกลับขึ้นไปยังชั้นบนตรงไปยังห้องนอนของตัวเอง

2

๒๒กรก...

เสียงดังแผ่วเบาพร้อมกับกลิ่นหอมๆ บางอย่างทำให้ล่อมดาวทำงมูก
ฟุดฟิดทั้งที่เธอยังไม่ตื่นดี เธอค่อยๆ ลืมตาขึ้นอย่างช้าๆ ยกมือขยี้ตา ปรับ
ให้มันเข้ากับแสงสว่างที่ส่องเข้ามา พระอาทิตย์กำลังจะขึ้น เดวิดเปิดม่านที่บ
ออก เหลือแต่ม่านโปร่งแสง

เขาตื่นตั้งแต่เช้ามีดแล้ว เป็นนิสัยประจำของเขา และตอนนี้เขาอยู่
ในห้องกับผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่ครอบครองเตียงนอนส่วนตัวของเธออยู่คนเดียว
ส่วนเขาอนเมื่ออยู่บนโซฟาเพราะต้องคงความเป็นสุขภาพบุรุษเอาไว้
เขาล้างหน้าแปรงฟันเรียบร้อยด้วยแปรงที่ซื้อจากร้านค้าที่เปิดยี่สิบสี่ชั่วโมง
และก็นั่งดูทีวีมาด้วยสองถุง กาแฟดำ และไอวัลตินร้อน เขากำลังเทใจใส่
ชามอย่างระมัดระวัง แต่ก็ยังมีเสียงให้ล่อมดาวได้ยิน เดวิดเหลือบตามอง
ไปที่ร่างเล็กบนเตียงนอนซึ่งเริ่มขยับตัวแล้ว เขาเทใจครั้งแรกเสร็จก็เก็บ
ถุงพลาสติกทิ้งถังขยะ เอาผ้าครอบถ้วยเอาไว้ ขยับเท้าเดินเข้ามาใกล้ๆ
เตียงนอน ย่อตัวคุกเข่าข้างหนึ่งกับพื้น อีกข้างชันขึ้นมา ชะโงกหน้าเข้าไป

ใกล้ๆ เอื้อมมือไปปิดเส้นผมให้เธอแผ่วเบา พอล้อมดาวกำลังจะลืมตา
ขึ้นมาเขาก็รีบหุดมือกลับแต่ยังไม่ยอมผละไปไหน

“คุณ” ล้อมดาวตกใจเพราะเขาอยู่ใกล้เหลือเกิน เธอรีบลุกและขยับ
นั่งให้ห่างจากเขามากที่สุด ดวงตาคู่สวยกลอกไปมาอย่างหวาดหวั่น

“คุณจะทำอะไร”

ล้อมดาวร้องถามแม่จมูกจะได้กลิ่นหอมๆ ของโจ๊กก็ตาม เธอลอบ
กลิ่นน้ำลายเพราะรู้สึกหิว เขาดูเหมือนว่าจะตื่นนานแล้ว ไม่มีท่าทีวังงุน
และยังอยู่ในชุดเดิม เธอโล่งใจที่เขาใส่เสื้อยืดแล้ว

“ฉันจะปลุกให้เธอมากินข้าว ฉันออกไปซื้อโจ๊กกับโอวัลตินมาให้หะ
ล้างหน้าแปรงฟันอาบน้ำแล้วมากินสิ”

เดวิดลุกขึ้นยืน ฝายมือออกไปไหวไหล่ทำเหมือนนับว่าเขาเปล่าทำอะไร
เธอลักหน้อย เขาแค่จะมาเรียกเธอให้ตื่นแล้วกินข้าวจริงๆ

“แล้ว...แล้วทำไมคุณไม่กลับไปล่ะ”

“ไปอาบน้ำสิ แล้วมากินข้าว”

เดวิดแสร้งทำเป็นเมินไม่ตอบอะไรทั้งนั้น พุดเสิร์ฟก็เดินหมุนตัวไป
ที่โต๊ะอาหารตรงมุมห้องเล็กๆ หยิบเอาโจ๊กถุงที่สองมาเทใส่ชามที่เตรียม
เอาไว้ ก่อนจะเหลือบตามองมาที่ล้อมดาวเมื่อเห็นว่าเธอยังไม่ยอมลุกจาก
ที่นอนอีก สายตาของเขาทำให้เธอรีบผุดลุกขึ้นไปหยิบเอาเสื้อผ้าออกมา
ถือไว้แล้วก็วิ่งเข้าห้องน้ำไปอย่างรวดเร็ว

“หึๆ” เดวิดกลั้วหัวเราะในลำคอ เขาเตรียมทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว
ยกถ้วยกาแฟดำขึ้นมาจิบระหว่างรอให้ล้อมดาวออกมากินข้าวพร้อมกับ
เขา เขาได้ยินเสียงน้ำไหลต่อเนื่องแสดงว่าเจ้าตัวกำลังอาบน้ำอยู่ เขานั่งรอ
อย่างใจเย็น และไม่คิดที่จะไปไหนตอนนี้อย่างแน่นอน เปิดประตูให้เขาเข้า
มาแล้วเรื่องอะไรเขาจะออกไปง่ายๆ ดวงตาคมเข้มฉายแววเจ้าเล่ห์

คลิก

เดวิดได้ยินเสียงเปิดประตูห้องน้ำ เขาแสร้งทำเป็นมองออกไปยัง

นอกระเบียงเล็กๆ ทำเป็นไม่ได้สนใจเธอ

ล้อมดาวออกมาจากห้องน้ำอย่างระแวง กลัวว่าเขาจะมายืนรอที่หน้าห้องน้ำเหมือนตอนที่เธอตื่นนอน พอเห็นว่าเขานั่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าว ก็ถอนหายใจอย่างโล่งอก เธอรีบเอาเสื้อผ้าที่ใช้แล้วไปใส่ตะกร้าผ้า ก่อนจะหันมาจัดเตียงนอนให้เรียบร้อย เธอเดินไปที่หน้าโต๊ะเครื่องแป้ง หยิบครีมทาหน้ามาทาลากๆ ผมที่เกล้าเป็นมวยไว้ด้านหลังยังไม่ได้ปล่อย แต่งตัวด้วยเสื้อผ้ารัดกุมมากขึ้น ด้วยการใส่เสื้อเชิ้ตแขนยาวสีน้ำเงินติดกระดุมถึงคอ แขนเสื้อเธอก็ติดกระดุมเอาไว้ กางเกงผ้าสีดำทำส่วน เดวิดแอบลอบมองอย่างซำๆ กับการแต่งตัวของเธอ ถ้าเขาคิดที่จะทำอะไรปานนี้ เจ้าตัวไม่รอดตั้งแต่เมื่อคืนแล้ว

“มากินโจ๊ก ฉันรอกินพร้อมกับเธอ”

เดวิดบอกด้วยเสียงเข้มๆ ล้อมดาวถึงกับสะดุ้งนิดๆ เมื่อได้ยินเขาเรียกแม้ว่าจะระวังอยู่ตลอดเวลาแต่ก็อดพวาไม่ได้ ใบหน้าของเขารกไปด้วยหนองคราแต่ก็ยังคงดูดีไม่น้อย ดวงตาของเขาเข้มดุดัน ริมฝีปากเหมือนจะยกยิ้มนิดๆ ราวกับเยาะ แต่ก็คงไม่น่าจะใช้ กรามหนาบีบบิ้นร่างกายของเขาแน่นไปด้วยกล้ามเนื้อ เธอเห็นแล้วเมื่อคืนนี้ มันเป็นลอนสวยได้ผิวสีแทน เขาสูงใหญ่จนบังร่างเธอได้มิดเลยทีเดียว เธอยืนยังสูงแค่ระดับริมฝีปากของเขาเอง

ล้อมดาวเม้มปากนิดๆ ขยับเท้าเดินเข้ามาหนึ่งที่เก้าอี้วางอีกตัว มันไม่ได้ห่างกันมากนัก เธอพยายามไม่ให้เขาไปชนกับเขา นั่งอย่างระมัดระวัง เดวิดเลื่อนขามโจ๊กมาให้เธอและมองนิ่งๆ

“ยังอุ่นๆ อยู่” เดวิดบอกแล้วเขาก็เปิดฝาครอบชามของตัวเองออก ใช้ช้อนตักกินอย่างรวดเร็ว กลิ่นหอมกรุ่นของโจ๊ก และท่าทางการกินอย่างเอร็ดอร่อยของเดวิดทำให้ล้อมดาวหยิบช้อนขึ้นมาตักกินบ้าง เพียงคำแรกที่เข้าปากก็ทำให้เธอลืมความหวาดระแวงไป มันอร่อยมากจริงๆ อย่างที่เขาบอก ของเธอขามเล็กกว่าของเขาหน่อย แต่เครื่องได้ครบเช่นเดียวกัน

“ขอบคุณนะคะ” ล้อมดาวกล่าวขอบคุณเขาหลังจากที่เธอกินจนหมดชามและวางแก้วน้ำลงแล้ว เดวิดเป็นคนบริการเธอเช่นเคย ทำให้เธอรู้สึกกระดากเล็กน้อย เธอเป็นเจ้าของห้องแท็กซี่ แต่ต้องให้เขาคอยบริการเธอหลุบสายตาและก็รีบเก็บถ้วยชามกับแก้วไปล้าง ไม่ให้เขาทำหน้าที่แทนเธออีก เธอเซ็ดเก็บชามเรียบร้อยแล้ว หันมามองหน้าเขาที่ยังคงนั่งไม่ยอมลุกไปไหนราวกับจะสิงสถิตอยู่ที่ห้องของเธอแบบนี้

“คุณจะกลับเลยไหมคะ เดียวฉันเดินลงไปส่งค่ะ”

“ยัง” เดวิดยกยิ้มมุมปาก วางถ้วยกาแฟลงบนโต๊ะพร้อมกับส่ายหน้า เขายังไม่ไปไหน

“แต่ว่ามันไม่เหมาะที่คุณจะอยู่ที่ห้องของฉันแบบนี้แหละคะ”

ล้อมดาววาทไปทั้งตัวเมื่อได้ฟังคำปฏิเสธของเขา แล้วเรื่องอะไรที่เขาจะมาอยู่ที่ห้องของเธอแบบนี้ เมื่อคืนเธอก็ทำเรื่องน่าหวาดหวั่นโดยให้เขาอยู่ที่นั่นด้วยแล้ว แล้วต่อนี้เขายังจะไม่ยอมไปไหนอีก เธอเริ่มประหม่าและรู้สึกดีขึ้นๆ อย่างประหลาด

“ฉันยังมีเงินๆ อยู่นิดหน่อย”

“แต่คุณก็ออกไปซื้อของได้นี่คะ” ล้อมดาวไม่เชื่อคำพูดของเขาสักเท่าไร เพราะท่าทางของเขาไม่ได้บอกแบบนี้สักหน่อย

“ฉันไม่ทำอะไรเธอหรอก เธอไม่ต้องกลัว ขอพักอีกสักหน่อยแล้วกัน”

“แต่ฉันจะไม่อยู่ห้อง คุณก็ต้องออกไปจากห้องฉันนะคะ”

“เธอไม่อยู่ห้องแล้วจะไปไหนล่ะ” เดวิดขยับตัวเล็กน้อย หูผึ้งทันทีที่เธอบอกว่าจะไม่อยู่ห้อง

“ฉันจะไปสมัครงานค่ะ”

“ก็ได้ แต่เดี๋ยวฉันขับรถไปส่งเธอแล้วกัน เป็นคำขอบคุณที่เธอให้ฉันพักเมื่อคืนนี้” เดวิดเลิกคิ้วขึ้นรีบเสนาหิ้วตัวอย่างรวดเร็ว

“ฉันไปเองได้ค่ะ คุณไม่ต้อง”

“ฉันว่าง เดียวฉันไปส่ง” เดวิดส่ายหน้าไปมา เขาตอบเสียงแข็ง และ

อย่างไรเสียเขาจะต้องไปส่งเธอให้ได้

“ก็ได้ค่ะ ขอฉันเปลี่ยนเสื้อผ้าแบบเดี๋ยวนะ” ล้อมดาวซึ่งใจอยู่ครู่เดียว เธอก็ตอบรับเขาไป เพราะเธอต้องการให้เขาออกไปจากห้องของเธอให้ได้

“ตามสบาย” เดวิดพยักหน้ารับขมิ้มๆ ผายมือให้เธอทำตามตามสบาย รวากับว่าห้องนี้เป็นของเธออย่างนั้นแหละ ล้อมดาวอดที่จะหมั่นไส้เขาไม่ได้ นี่มันห้องของเธอนะ ไม่ใช่ของเขาลักหน้อย แต่เธอก็ต้องรีบจัดแจงตัวเอง แล้วไม่นานเธอก็อยู่ในชุดสูทสีดำ เลือดด้านในเป็นเชิ้ตสีขาว สอดชายไว้ในกระโปรงทรงเอยาวคลุมเข่า สวมรองเท้าคัทชูสีดำ กระเป๋าสะพายข้าง พร้อมกับกระเป๋าใส่เอกสารเพื่อสมัครงานของตัวเอง เธอรวบรวมเป็นทางม้าเรียบร้อย แต่งหน้าบางๆ โดยที่เดวิดลอบมองอยู่ตลอดเวลาที่เธอแต่งตัว

“ไปได้แล้วค่ะ”

“อืม แต่งตัวแบบนี้ดู...”

“ดูอะไรคะ” ล้อมดาวย้อนถามเพราะท่าทางเขาไม่น่าไว้ใจ สายตารวากับว่ากำลังลุ่มไถ่เนื้อตัวของเธออย่างนั้นแหละ มันทำให้เธอรู้สึกหนาวๆ ร้อนๆ จนต้องหลบสายตา

“ดูเหมือนเลขาฯ แสนเช็ทซี่” เดวิดพูดออกมาและยิ้มมุมปากนิดๆ หลิวตาให้กับล้อมดาวแล้วก็ลุกขึ้นเดินมาหยิบเสื้อเชิ้ตที่เขาถอดพาดเอาไว้ที่โซฟามาสวมใส่ แล้วก็เดินเข้ามาใกล้ๆ ร่างเล็กของล้อมดาว ทำท่าจะเอื้อมมือไปแตะที่ต้นแขนของเธอ แต่เจ้าตัวขยับหนีอย่างระแวง เดวิดไหวไหวเล็กน้อย จ้องมองด้วยสายตานิ่งๆ ก่อนจะละสายตาเดินไปเปิดประตูห้องให้กับล้อมดาว

ล้อมดาวเหลือบตามองเขาแล้วก็เบี่ยงตัวเดินออกจากห้องไป รอเขาออกมาแล้วเธอก็จัดการล็อกประตูเรียบร้อย เดินนำเขาลงมายังด้านล่าง เดวิดตามหลังเธอมาเงิบๆ เขาตบมือลงที่กระเป๋ากางเกงยีนส์ด้านซ้าย เขาจัดการก็อบบี้กุญแจห้องของล้อมดาวเอาไว้เรียบร้อยแล้ว เขาจะมาที่ห้องเธอตอนไหนก็ได้ แต่ตอนนี้ตามไปส่งเธอสมัครงานก่อนแล้วกัน คินนี่

เขาจะมานอนที่ห้องของเธออีก และจะมีในคืนต่อๆ ไป ล้อมดาวไม่รู้ว่
ตอนนี้เธอตกเป็นเป้าหมายอย่างจริงจังของเดวิดเข้าแล้ว เธอขึ้นไปนั่งบนรถ
รอให้เขาขับออกไป

“จะไปสมัครที่ไหนบ้างบอกมา เดียวฉันพาไป”

“ไปที่โรงแรมแกรนด์ซาเวียค่ะ” ล้อมดาวบอก เพราะคิดว่าเขาคงจะ
รู้จัก เธอไม่ได้ไปสมัครงานที่โรงแรมของตระกูลการ์เซีย พรตอนันต์ เพราะ
คิดว่าตัวเองคงไม่มีความสามารถพอ ระดับโรงแรมสุดหรูคงต้องแข่งขัน
กับคนอื่นมากมายแน่ๆ เพราะใครๆ ก็อยากทำงานที่โรงแรมของตระกูลนี้

“ไม่ไปสมัครที่โรงแรมของฉันล่ะ” เดวิดชะงักไปเล็กน้อย แต่ก็ไม่ทำท่า
แปลกใจ พร้อมกับเสนอให้เธอเข้าไปสมัครงานที่โรงแรมในเครือตระกูล
ของเขาแทน

“ฉันไม่ได้เชื่อกว่าที่นั่นมีเปิดรับใหม่ค่ะ” ล้อมดาวอ้อมแอ้มตอบเขาไป
ที่จริงเธอก็เปิดดูแล้วละ แต่ตัดสินใจไม่ไปสมัคร

“จั้นเหรอ” เดวิดรับรู้ได้ว่าคนข้างตัวเขากำลังโกหก โกหกไม่ค่อย
เนียนสักเท่าไรนะเนี่ย

“ค่ะ” ล้อมดาวตอบแค่นี้แล้วก็เสียบไป

“แล้วคืนนี้ยังไปทำงานพาร์ตีไหมอยู่หรือเปล่า” เดวิดแสรังถามไป
เรื่องอื่นแทน เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของล้อมดาว

“ทำค่ะ”

“กลับพร้อมเพื่อนทุกวันเหรอ”

“ใช่ค่ะ แฟนก็พามารับ หอพักเป็นทางผ่านพอดี”

“แล้วถ้าวันไหนเพื่อนเธอไม่มาทำงานล่ะ อย่างนี้ก็ตัวเองนะสิ
อันตรายจะตายไป”

“ถ้าวันไหนก็พี่ไม่มาทำงานฉันก็จะเลิกเร็วหน่อยค่ะ”

“เลิกไปทำงานพิเศษได้แล้วมั้ง แบบนี้อันตรายจะตายไป”

“ฉันดูแลตัวเองได้ค่ะ” ล้อมดาวบอก แม้ว่าใจของเธอเองก็กลัว

อยู่ลึกๆ และภาวนาให้ตัวเองไต่งานไวๆ จะได้ไม่ต้องทำงานพาร์ทไทม์
แถวๆ นั้นอีก ใจจริงเธอก็กลัวนั่นแหละ แต่เพียงตัวเอง จะให้เลิกเลยตอนนี้
ก็กลัวว่าจะไม่ได้เงินค่าแรงที่ทำไปได้ประมาณหนึ่งสัปดาห์

“อย่างนั้นหรือ ฉันพยายามจะเชื่อนะ”

ล้อมดาวเหลือบสายตาค้อนๆ มองเขา เธอเหม้มปากและไม่อยากจะ
พูดกับเขาด้วยแล้ว ถ้าเธอชอบแซกอย่างกับว่าเธอมาสมัครงานกับเขา
อย่างนั้นแหละ แล้วดูสิ ร้อยวันพันปีไม่ค่อยจะได้พูดคุยกันสักเท่าไร แต่
เพียงแค่ว่าเจอเขาเมื่อคืนนี้ เขาก็เข้ามาในชีวิตของเธออย่างรวดเร็ว และดูเหมือน
จะสลัดหลุดออกได้ยากเสียด้วยสิ เขาต้องการอะไรจากเธอกันแน่

“ใกล้ถึงแล้วค่ะ เดี่ยวคุณส่งฉันที่ด้านหน้าก็ได้ ไม่ต้องวนเข้าไป ฉัน
เดินเข้าไปได้”

“ไม่เป็นไร ฉันยินดีบริการ” เดวิดมองป้ายข้างหน้าพร้อมกับเสียว
เข้าไปจุดที่ด้านหน้าประตูทางเข้าของโรงแรมเลยทีเดียว

“เดี๋ยวฉันจะรอที่ลานจอดรถนะ สมัครเสร็จแล้วฉันจะพาไปส่ง”

“ไม่ต้องค่ะ ฉันกลับเองได้” ล้อมดาวหันขวับทันที เกือบจะลงจากรถ
ของเขาไปแล้วเสียว ต้องเปิดประตูค้างเอาไว้

“ฉันจะรอเธอที่ร้านกาแฟนั้น ไม่ต้องปฏิเสธเพราะฉันจะไม่ยอมให้
เธอปฏิเสธอย่างแน่นอน และลงไปเร็วเข้า มีรถมาต่อคิวด้านหลังอีกสองคัน
เขาจะดำเอาได้” เดวิดปฏิเสธหน้าตายพร้อมกับไล่ให้ล้อมดาวรีบลงไป
โดยอ้างรถที่จอดต่อด้านหลัง ล้อมดาวหันไปมอง เห็นอย่างที่เขาว่าก็รีบ
ลงไป ก่อนที่เธอจะปิดประตูรถ เขาก็ตะโกนย้ำอีกครั้ง

“หวังว่าเธอจะเข้าใจที่ฉันบอกนะ ฉันจะรอที่ร้านกาแฟ”

“ค่ะ” ล้อมดาวรับคำ แล้วก็ปิดประตูรถแรงๆ อย่างไม่ค่อยพอใจ
สักเท่าไร เธอรีบเดินเข้าไปด้านใน เพราะใกล้จะเลยเวลาที่ทางโรงแรมแจ้ง
เอาไว้แล้ว

เดวิดมองตามหลังไปแล้วหยิบโทรศัพท์ขึ้นมากดหาเพื่อนของเขา

ที่เป็นเจ้าของโรงแรมแห่งนี้

“ฮัลโหลดรึ้น ฉันมีเรื่องจะขอร้องนายหน่อย”

“อย่างนายนี่นะจะมีเรื่องขอร้องฉันเดวิด”

“เออสิวะ” เดวิดกรอกเสียงเข้มๆ ไปตามสาย ก่อนที่เขาจะบรรดเข้ามา
จอดยังลานจอดรถด้านหน้าโรงแรมได้

“โอ๊ย อย่าเพิ่งด่ากันสิ ว่ามาว่าเรื่องอะไรที่ทำให้นายหัวเดวิดต้องมา
ขอร้องฉันได้เนี่ย”

“ช่วยบอกคนของนายว่าห้ามรับผู้หญิงที่ชื่อ ล้อมดาว พาดากานต์
เข้าทำงานเด็ดขาด”

“เฮ้ยได้ใจวะ จะให้ฉันสั่งห้ามรับคนเข้าทำงานเนี่ยนะ” ดรึ้นทำเสียง
ตกใจตอบกลับเพราะไม่คิดว่าเดวิดจะมาขอร้องเขาเรื่องนี้ พุดออกไปแล้ว
ก็ต้องขมวดคิ้วมุ่นรอรว่าเดวิดจะว่าอย่างไรต่อ

“นั่นแหละสิ่งที่ฉันต้องการ” เดวิดตอบกลับเสียงเข้ม จริงจังจน
ปลายสายเองก็รับรู้แล้วย้อนถามกลับไปอย่างไม่แน่ใจสักเท่าไร

“นายแกลิ่งเขาหรือเปล่าเนี่ย”

“เออแกลิ่ง แกลิ่งไม่ให้ได้งานที่นี่”

“ถามหน่อยเขาอายุเท่าไร สวยไหม” ดรึ้นชักเริ่มสงสัย ปกติไม่เคย
เห็นเดวิดมันคอยมาตามหรือว่ามาขอร้องอะไรเขาง่ายๆ แบบนี้ คนนี้ต้องมี
อะไรพิเศษแน่ๆ

“นายอย่างรู้เลย จัดการให้หน่อยได้ไหมเนี่ย” เดวิดพ่นลมหายใจ
ออกมายาวๆ กลอกตาไปมาอย่างหน่ายๆ ไอ้เพื่อนคนนี้นั้นชักจะรู้ดีมากไป
แล้วเนี่ย

“ไอ้โฮ มีโมโหด้วยแฮะ แบบนี้ชักอยากรู้แล้วสิเนี่ย ทำตัวน่าสงสัยนะ
แต่ยงฉันจัดการให้แล้วกัน แล้วตอนนี้นายอยู่ที่ไหนเนี่ย” ดรึ้นแสร้งแหง
มาตามสาย แต่ก็รับคำของเพื่อนจะจัดการให้ตามที่เจ้าตัวขอ

“ตอนนี้ฉันอยู่ที่โรงแรมของนาย”

“ไว้ๆ อย่าบอกนะว่าตามแม่สาวคนนั้นมาด้วยนะ” ดรัณแทบนั่งไม่ติดเลยทีเดียวนึกถึงเพื่อนของตัวเองตามผู้หญิงมาถึงโรงแรมของเขาแบบนี้

“ฉันแค่มาชิมกาแฟดำหอมๆ ที่โรงแรมนาย”

“โอเค ดื่มกาแฟเท่านั้น จะพยายามเชื่อนะ ถ้าฉันอยู่ที่นั่นฉันจะลงไปหาสักหน่อย พอตีวันนี้มาธุระที่อื่นเสียด้วยสิ” ดรัณกลัวหัวเราะเบาๆ มาตามสาย สายหน้าไปมา น้ำเสียงไม่ค่อยเชื่อสักเท่าไรหรอก ถ้าเขาอยู่ที่โรงแรมตอนนี้เขาอยากจะลงไปหามันแล้วรอดูผู้หญิงที่มันตามมาสักหน่อยว่าจะสายน่ารักแค่ไหน เพื่อนเขาถึงตามติดตามได้ขนาดนี้

“ดีแล้วที่ไม่อยู่ แค่นี้ก่อนนะ ฉันจะดื่มกาแฟ” เดวิดพูดแล้วก็วางสายทันที แล้วเขาก็มานั่งรอล้อมดาวที่ร้านกาแฟ จิบกาแฟดำถ้วยที่สองรอเธอไปพลางๆ

ปลายสายทำหน้าที่แปลกๆ มองโทรศัพท์ในมือที่ถูกตัดสายไป แล้วก็จัดการโทร.หาฝ่ายบุคคลให้จัดการเรื่องนี้ให้เขาหน่อย เขาไม่ได้อยากจะทำเลยจริงๆ แต่เพราะมันขอร้อง แถมอยู่ที่โรงแรมเขาด้วยแล้วแบบนี้ ถ้าเกิดรับขึ้นมาเขาไม่แน่ใจว่าโรงแรมเขาหรือว่าผู้หญิงคนนั้นจะทะเลกันแน่ เป็นครั้งแรกที่เขาต้องออกคำสั่งแบบนี้ไป แล้วก็ขอดูใบสมัครงานของผู้หญิงที่เดวิดส่ง พอเขาเห็นโปรไฟล์และภาพที่เจ้าตัวส่งสมัครแล้วก็แอบยิ้ม เดวิดมันเลี้ยงต้อยหรือเนี่ย เด็กเพิ่งจบมาใหม่ๆ เลย แต่ผลการเรียนดีซะมัดเสียตายความสามารถจริงๆ แต่เพื่อนขอร้องมากก็ต้องทำตาม

เดวิดเดินมาสั่งกาแฟร้อนอีกหนึ่งถ้วยแล้วก็ไปนั่งรอที่โต๊ะ มองไปยังทางเข้าออกเพื่อที่จะได้เห็นว่ามีล้อมดาวออกมาหรือยัง พนักงานที่เอามาเสิร์ฟจำได้ว่าเขาคือนายหัวเดวิด เพื่อนของเจ้าของโรงแรมแห่งนี้ แต่สงสัยจะมารุระถึงได้มานั่งที่ร้านกาแฟ เดวิดนั่งจิบกาแฟไปเรื่อยๆ มือก็เคาะโต๊ะพยายามชะเง้อมองไปยังทางออกของโรงแรม สลับกับขยักข้อมือดูเวลาจากนาฬิกาเรือนหฺรู่ที่เขาใส่เป็นระยะๆ กาแฟถ้วยที่สามกำลังจะหมดไป เขายกขึ้นดื่มและวางกระแทกแรงๆ ใบหน้าหล่อเหลาเริ่มเคร่งเครียด เดวิดยก

ข้อมือดูเวลาอีกครั้ง แล้วก็จัดการยกโทรศัพท์โทร.ไปหาเพื่อนอีกคน

“มีอะไรหรือเปล่า” ดรณร้องถามกลับมา

“นายบอกลูกน้องแล้วใช่ไหมวะ”

“บอกแล้วตั้งแต่วางสายกับนายไป”

“แต่ตอนนี้ฉันยังไม่เห็นเขาออกมาเลยนะ รอสัมภาษณ์อยู่หรือเปล่า
เนี่ย นานแล้ว” เดวิดเริ่มหงุดหงิดเล็กน้อย

“นายรอสายแป็บหนึ่งนะ ฉันถามลูกน้องก่อน”

ดรณวางโทรศัพท์ที่คุยกับเดวิดลงแต่ไม่ได้กดวางสาย เขาใช้โทรศัพท์
ที่อยู่บนโต๊ะทำงานโทร.ออกไปหาฝ่ายบุคคลแล้วก็เช็คว่าผู้หญิงที่เขาให้
ปฏิบัติรับเข้าทำงานกลับออกไปหรือยัง และก็ได้อำตอบ เขาวางสายจาก
ลูกน้อง หยิบโทรศัพท์ที่คุยค้างกับเดวิดไว้ขึ้นมาแนบหู

“ลูกน้องฉันบอกว่าผู้หญิงของแกออกไปแล้วนะ เขาส่งใบสมัครเสร็จ
สัมภาษณ์นิดหน่อยก็ปล่อยให้กลับไปแล้ว” ดรณตอบเพื่อนไปอย่างรวดเร็ว
เห็นที่ว่าผู้หญิงกำลังจะหนีเดวิดหรือเปล่านั้นเป็นแบบนี้

“บ้าจริง งั้นแค่นี้ก่อน ขอบใจนายมาก”

เดวิดสบถออกมาแล้วก็รีบผุดลุกขึ้นทันที รีบวางสายจากเพื่อน เดิน
ออกไปจากร้านกาแฟ ตรงออกไปที่หน้าโรงแรม เขากำโทรศัพท์ในมือแน่น
กัดริมฝีปากด้วยความโมโหที่เสียรู้ลู่อิมดาว เขายกมือขึ้นแตะเอาพ่นลมหายใจ
ออกมาแรงๆ เช่นเขี้ยวเคี้ยวฟันอยู่ด้านหน้าโรงแรม กรามหนาบดแน่นจน
ขึ้นสันหนูน เขายกมือขึ้นเสยผมอย่างหงุดหงิด สบถเบาๆ สองสามครั้ง แล้ว
ก็รีบเดินไปยังรถของตัวเองและขับออกไปจากลานจอดรถ คราแรกเขาว่าจะ
ไปตามหาลู่อิมดาวแต่ก็ตัดใจ กลับไปที่สวนอินทผลัมก่อนแล้วกัน ตอนเย็นๆ
ค่อยไปดักเจอเธอที่ร้านอาหารก็ได้

“หนีได้หนีไป หนีให้รอดแล้วกัน เจอหน้าพ่อจะจับปล้ำให้” เดวิด
กัดฟันแน่นจนกรามหนาขึ้นสันหนูน แหวตาของเขาาวโรจน์อย่างเกรี้ยวกราด
เขาเหยียบคันเร่งเร็วขึ้นจนไปถึงสวนอินทผลัม เบรกอย่างแรงจนฝุ่นตลบ

ลูกน้องที่ทำงานอยู่หันมามองว่าใครเป็นคนขับมาจอดแรงแบบนี้ พอเห็นว่า เป็นนายหัวเดวิดก็เร่งมือทำงานกันยกใหญ่ แถมนายหัวดูไม่ค่อยสบายอารมณ์ เสียด้วยสิ

“เฮ้ยเร่งมือกันหน่อย เตียวส่งไม้ทันโดนปรับเอานะ”

หัวหน้าคนงานหันมาแรงลูกน้องทันที และทุกคนก็ทำกันอย่าง หมดระวังไม่ให้ผลที่ตัดมาซ้ำ เพราะต้องส่งออกไปยังต่างประเทศ ตอนนั้นก็เริ่มทยอยตัดไปบางส่วนแล้ว ที่ใรนี้จะมีสองสายพันธุ์ สายพันธุ์นี้จะจะเป็นสายพันธุ์กินผลแบบแห้ง และสายพันธุ์บาฮีจะกินผลสด มีรสชาติ หวานกรอบ ส่วนแบบแห้งเขาก็จัดส่งแบบสดออกนอกให้ทางนั้นไปจัดการ แปรรูปเอาเอง และมีบางส่วนที่ทางสวนจะนำมาแปรรูปขายด้วยเช่นกัน ทั้งสองสายพันธุ์นี้ปลูกในเนื้อที่หลายร้อยไร่ และให้กำไรต่อปีหลายร้อยล้านบาทเลยทีเดียว ทั้งๆ ที่พื้นที่นี้ปลูกค่อนข้างยาก แต่ที่สวนของนายหัวเดวิด กลับปลูกแล้วให้ผลผลิตที่ดีมากๆ ต่างจากที่อื่น มีลูกค้ำมาจับจองทั้งปี เรียกได้ว่าพอเริ่มติดผลก็สั่งไว้ได้เลย ผลผลิตทุกต้นจะได้รับการดูแลอย่างดี

สวนอินทผลัมต้องคอยเก็บกวาดตัดไปหมู้าแต่งกิ่งตลอด เพราะไม่อย่างนั้นอาจจะเกิดศัตรูพืชมาทำลายต้นเสียหายได้ นายหัวเดวิดจะ เข้มงวดมากเรื่องนี้ คอยขับรถตรวจดูตลอดเวลาไม่มีวัน คนงานก็ขยัน ไม่มีใครกล้าขี้เกียจแม้แต่คนเดียว ถ้านายหัวเห็นก็จะถูกคาดโทษ นายหัว เดวิดเข้มงวดไม่แพ้พี่น้องคนอื่นๆ ได้รับความดูมาจากปู่และพ่อ รวมทั้ง ความหล่อเข้มมัดใจสาวๆ อีกต่างหาก

“ไปถึงไหนแล้ว” เดวิดเดินเข้ามาถามหัวหน้าคนงาน พร้อมกับหยิบ ชาร์ตมาตรวจเช็ค เดินเข้าไปดูคุณภาพของสินค้าที่กำลังลำเลียงขึ้นสายพาน อยู่ เห็นบางส่วนแพ็กใส่ลังพลาสติกสีขาวครอบฟ้ามัดสายแล้วเรียบร้อย บางส่วนก็อยู่ในรถเทเลอร์สำหรับขนส่งผลไม้ของทางสวนออกไปส่ง คนงาน ก็ทยอยลำเลียงขึ้นไปอย่างเบามือ

“ลือตสองใกล้เสร็จแล้วครับนายหัว ผลใหญ่หวานกรอบเหมือนเดิม

ครับ ไม่มีปัญหาอะไร ส่วนถ้าอันไหนที่มีปัญหาจะแยกไว้ครับ แต่มีน้อยมาก
หนึ่งหรือสองทะเลายเองครับ

“อืม” เดวิดพยักหน้ารับ เดินไปสู่มุมตรวจที่คณงานกำลังทำอยู่ก็พอใจ
เพราะได้มาตรฐานการส่งออกเกือบหมด เขาเดินไปดูส่วนที่มีปัญหาคือ
เล็กน้อยมากจริงๆ แค่ผลมีตำหนิ เก็บเอาไว้แปรรูปเอง แต่ก็ดีแล้วที่คัดแยก
ไว้ เพื่อให้ลูกค้าได้รู้ว่าที่ส่งออกไปนั้นคัดสรรอย่างดี เขาบิดทวนเข็มนาฬิกา
เข้าไปข้างและลองชิมดู รสชาติดี ไม่ต้องยคุณภาพไปจากเดิม

“อ้อ แล้วต้นกล้าที่จะส่งให้กับลูกค้าห้าร้อยต้นทางเรามีพอส่งใช้ไหม
จำได้ว่าอาทิตย์ที่แล้วให้คณงานคัดอยู่ว่าสามารถส่งไปได้หรือเปล่า”

“เรียบร้อยครับ ตอนนั้นก็คัดแยกออกมาแล้วให้คณงานดูแลอย่างดี
ลูกค้าบอกจะมารับเองครับ จะได้ไม่ต้องเสียค่าขนส่ง”

“โอเค ลูกค้าจะมารับสินค้าวันไหนให้ไปแจ้งไว้ด้วย เดี่ยวฉันจะมา
ช่วยขนขึ้นรถ”

“ได้ครับนายหัว เห็นว่าวันสองวันนี้ล่ะครับ ช่วงนี้เขาแจ้งมาว่า
ติดธุระที่กรุงเทพฯ ถ้าลงมาแล้วจะรีบเข้ามารับของจากสวนเราไปครับ”

หัวหน้าคณงานบอกยิ้มๆ นายหัวก็ดีแบบนี้แหละ ทำด้วยตัวเอง
ทุกอย่าง แม้ว่าจะมีลูกน้องแล้วแต่ก็ยังเข้ามาคุมงานด้วยตัวเอง และไม่ใช่
เพียงแค่อินดูและรับเงินเฉยๆ เท่านั้น ลงมือทำด้วย อย่างช่วงเก็บเกี่ยว
ผลผลิตเช่นตอนนี้ ถ้านายหัวว่างจากงานเอกสารก็จะไปช่วยคณงานเก็บ
เหมือนกัน คณงานที่สวนนี้รักนายหัวทุกคน นายหัวเองก็มีเมตตากับลูกน้อง
ใครเจ็บป่วยก็รีบพาไปรักษา บางคนค่ารักษาแพงนายหัวก็ออกให้ ไม่เฉพาะ
แค่คณงาน คนในครอบครัวของคณงานนายหัวก็ดูแลเช่นกัน เหมือนกับ
เป็นญาติของนายหัว ส่วนใหญ่คณงานที่นี่จะไม่ย้ายไปทำงานที่ไหน จะทำ
กันตั้งแต่รุ่นปู่ของนายหัวยันรุ่นพ่อ จนมารุ่นลูกก็ยังอยู่ ครอบครัวนายหัว
ก็อุปถัมภ์หมด ส่งเสียเด็กๆ เรียนหนังสือด้วยทุนของตระกูล อย่างที่
เกาะหยกชาวบ้านที่นั่นก็ได้รับแบบนี้เช่นเดียวกัน แต่ที่นั่นนายหัวเบนจะ

ดูแลเป็นส่วนใหญ่ ตอนนี้นายหัวเบนแต่งงานแล้วและเมียกำลังตั้งครรรภ์ เห็นว่านายหัวเบนรักมาก เมียนายหัวเบนก็น่ารัก คนที่เกาะรักเอ็นดูกัน ทั้งเกาะ นี่ก็เหมือนนายหัวเดวิดกับนายหัวเควินซึ่งเป็นพี่ชายอีกสองคนเท่านั้น ที่ยังไม่แต่งงาน ใครมีลูกสาวก็อยากจะให้มาเจอกับนายหัวเหลือเกิน แต่นายหัวก็ไม่ได้มองใครเป็นพิเศษ

“โอเค งั้นถ้าคอนเฟิร์มแล้วมาแจ้งไว้เลยนะ จะได้ไม่ออกไปไหน” เดวิดพยักหน้ารับ ก่อนเขาจะเดินตรงไปยังออฟฟิศที่อยู่ไม่ห่างจากตรงนี้เท่าไร ถัดไปบนเนินเขาก็เป็นบ้านพักที่ปลูกเอาไว้เพื่อมาพักผ่อนหย่อนใจหลังใหญ่ไม่แพ้กับที่บ้านใหญ่เลยทีเดียว และสามารถมองเห็นวิวของสวนได้สุดลูกหูลูกตาเลย เมื่อก่อนก็จะเป็นนายหัวแดนนี่กับนายแม่ลันดา พาลูกชายสามแสบมาเที่ยวดูสวน ปู่ชาติชายก็คุมงานอยู่ที่สวนนี้ เพราะสวนนี่เองก็ติดๆ กับสวนปาล์มที่มีเนื้อที่กว่าพันไร่ บ้านใหญ่ก็อยู่ที่สวนปาล์มนั่นแหละ ช่วงวัยรุ่นสามหนุ่มก็มาชลูกกันอยู่ที่บ้านพักหลังนี้บ่อยๆ แต่พอกลับมาจากเรียนจบที่เมืองนอก เริ่มได้ทำงานแบบจริงๆ จังๆ ก็ไหนๆ ครั้งมาที่ ส่วนใหญ่จะเป็นนายหัวเดวิดที่อยู่ที่นี่ เพราะมีหน้าที่ดูแลที่นี่อยู่แล้ว นายหัวเบนก็อยู่ที่เกาะหยก ส่วนนายหัวเควินนั้นเดินทางบ่อย เขาไม่แน่ใจว่าอยู่ที่บ้านใหญ่หรือว่าอยู่ที่ตัวเมืองมากกว่ากัน

“สวัสดิ์ครับนายหัว ผมนี่ว่านายหัวจะเข้าไปที่เหมืองเสียอีก”

“ช่วงนี้จะเข้าไปบางวัน ต้องมาดูที่นี้ก่อน กำลังเร่งเก็บผลผลิตส่ง นายก็ช่วยเป็นหูเป็นตาให้หน่อยแล้วกัน ฉันทอาจจะมาซ้ำบ้างสายบ้างนะ” เดวิดพยักหน้ารับบอกกับลูกน้องไป เมื่อคืนนี้เขาให้ซัซไปส่งขจรกลับบ้าน ส่วนตัวเขาเองนั้นไปดักเจอล้อมดาวและค้างอยู่ที่ห้องของเธอ ซัซคงไม่รู้

“ได้ครับนายหัว” ซัซรับคำยิ้มๆ หน้าตานายหัวดูมึนๆ เหมือนถูกขัดใจอะไรมา

“มีเอกสารอะไรก็เอาเข้ามาให้ฉันในห้องทำงานแล้วกัน”

“ครับ” ซัซพยักหน้า มองตามหลังเจ้านายแล้วก็รีบไปเตรียมเอกสาร

ส่งให้เจ้าหน้าที่ตรวจเช็คที่ด่านใน โดยที่เขาไม่ต้องส่งผ่านเลขฯ สามารถเอาเข้าไปให้เจ้าหน้าที่ได้เลย เดวิดรับเอกสารจากซัชมาค่อยๆ เปิดดูและเช็คให้ละเอียดถี่ถ้วน ก่อนจะเซ็นชื่อลงไป ทำงานแก้หุุดหิดไปพลางๆ แล้วคืนนี้เขาค่อยไปแก้มือใหม่

เดวิดทำงานจนถึงเย็นเขาก็เดินออกมาจากห้องทำงาน สอดสายสายตาหาลูกน้องคนสนิทซึ่งปกติแล้วมันจะต้องอยู่แถวนี้ แต่วันนี้หายไปไหนของมัน

“มองหาใครรับนายหัว” ซัชเดินถือหมวกออกมาจากออฟฟิศ ร้องถามนายหัวที่ยืนเท้าเอวขมวดคิ้วมองหาใครสักคนหนึ่ง พอไม่เจอ ก็เหมือนจะหงุดหงิด

“ขจรนะสิ มันไปไหนของมันวันนี้ยังไม่เห็นหน้าเลย”

“วันนี้มันออกไปส่งของกับคนงานคนอื่นรับนายหัว”

“งั้นเหอ แล้วมันจะมาเมื่อไร”

“เห็นว่าค่าๆ เลยครับ”

“งั้นมันก็อดไป” เดวิดสายหน้านิดๆ คิ้วขมวดเมื่อรู้ว่าลูกน้องคนสนิทไปไหน คราวนี้ก็เหลือแต่ซัช

“นายหัวจะไปร้านเดิมเหอครับ”

“อิม นายเตรียมตัวได้เลย ฉันเข้าไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้ากินอาหารเย็นที่บ้านก่อนแล้วมาเจอกันที่หน้าบ้านใหญ่นะซัช”

“ได้ครับนายหัว ผมก็ขอไปอาบน้ำให้สดชื่นเหมือนกันครับ” ซัชรู้สึกกระปรีกระเปร่าขึ้นมาทันทีเมื่อนายหัวชวนไปข้างนอก คืนนี้เขาจะหิวสาวๆ ไปเปิดโรงแรมสักคืนดีกว่า เมื่อคืนขจรมันมา ต้องมาส่งมันแล้วก็ได้สาวๆ ติดมือมาด้วย

“โอเคแล้วเจอกัน” เดวิดพยักหน้ารับ หมุนตัวเดินไปยังรถของตัวเองที่จอดเอาไว้ เขาขึ้นรถขับตรงไปยังบ้านใหญ่ที่สวนปาล์มทันที พอถึงก็จอดรถ เดินควงกุญแจเข้าบ้าน

“เดวิด” เสียงเรียกหวานๆ ทำให้เขาชะงักงัน และชะโงกหน้าไปดูที่ห้องนั่งเล่น มารดาของเขานั่งเอง ทำนางวางหนังสือในมือลงแล้วก็เดินมาหาเขาด้วยรอยยิ้ม จ้องมองเหมือนจะจับผิด เขาแส้มองไปที่อื่น ยกมือขึ้นเสยผมนิดๆ พอทำนมาหยุดตรงหน้าเขาก็ยื่นหนึ่งร้องทักไปด้วยรอยยิ้ม

“สวัสดีครับคุณแม่”

“ไม่ต้องมาสวัสดีแม่เลยคะ เมื่อคืนไม่กลับบ้านใช่ไหมเหนียว เห็นเด็กรับใช้ที่บ้านบอกว่าเข้าไปทำความสะอาดที่ห้องนอน ลูกไม่ได้กลับมานอน แล้วก็หายไปไหนเนี่ย เพิ่งจะกลับมาบ้านเหนียวนะ”

ลันตาร้องถามลูกชายพร้อมกับมองหน้าอื่นๆ ไหนจะไปตีแม่แล้วจะกลับบ้านไป สามีเธอก็บอกไม่เป็นไรไม่ต้องห่วงหรอก ห้ามให้เธอโทร.หาอีกต่างหาก แต่ก็โล่งใจเมื่อคนของสามีรายงานว่าลูกชายเข้าไปที่สวนอินทผลัมแล้วเมื่อเกือบเที่ยง จะไม่ให้หิ้วได้ยังไงกัน เล่นหายไปทั้งคืนยันเช้าก็ไม่เห็นหน้า

“ขอโทษครับคุณแม่ อย่าโมโหผมเลยครับ เดี่ยวนายหัวแดนนี่เห็นหน้าคุณแม่ตอนนี้ ผมโดนเล่นงานตายเลยครับ” เดวิดแส้มทำหน้าเฉือนๆ พูดออกมาเสียงเบา กลัวว่าคุณพ่อจะออกมาเห็นคุณแม่ทำหน้าที่เครียดๆ แล้วเขาจะโดนทางเลขไป

“นี่แหละ ไม่ต้องเอาคุณแม่มาอ้างเลยนะ” ลันตาดูดที่จะกลืนยิ้มเอาไว้ไม่ได้ ลูกคนนี้นั้นช่างพูดให้เธอใจอ่อนไม่ได้จริงๆ ทำเป็นกลัวว่าสามีเธอจะดุเอา เธอเลยยกมือตีไปที่ต้นแขนของลูกชายสองทีนั่นๆ เสียงมือกระทบกับเนื้อไม้ไต่เบาๆ เดวิดแก้มิ่งทำเป็นสะตุงเหมือนโดนฟาดด้วยไม้หน้าสาม

“อ๊ย คุณแม่ เจ็บนะครับ ผมกลัวแล้วครับ” เดวิดแก้มิ่งพาเข้ากอดมารดาเอาไว้ พูดเสีจก็หอมแก้มมารดาแรงๆ แล้วก็คลายออกไปยืนยิ้มพล่ให้กับท่าน

“แก้มิ่งแบบนี้แม่น่าจะเตรียมไม้หน้าสามเอาไว้จริงเชียว” ลันตาส่ายหน้าอย่างอ่อนใจแต่ก็อดที่จะอมยิ้มไม่ได้ แต่เธอก็จ้องมองราวกับจับผิด

สงสัยว่ามีอะไรปิดบังไว้แน่ๆ เลยทำตัวดีเชียว

“โหยคุณแม่โหดมากครับ ไม่น้ำสามฟาดมาผมคงได้นอนหยอดน้ำข้าวต้มแน่ๆ ครับ”

“เหอะ ทำเป็นกลบเกลื่อนนะเดวิด แอบไปซุกผู้หญิงไว้หรือเปล่าเนี่ย บอกแม่มานะ ลูกเต้าบ้านไหน”

“เปล่านะครับคุณแม่ เอาอะไรมาพูด ผมยังไม่มีเป็นตัวเป็นตนสักหน่อย ถ้ามีแล้วจะพามาให้คุณแม่รู้จักเลยครับรับรอง” เดวิดส่ายหน้าหรือ พูดออกมาอย่างรวดเร็ว กลืนน้ำลายลงคอ

“ไม่ไปซุกเขามาแบบเบนนะเดวิด แม่หัวใจจะวาย สงสาร”

“ไม่มี ไม่มีซุกครับคุณแม่” เดวิดกระแอมกระไอนิดหน่อยก่อนจะทำเสียงสูงตอบเร็วปรือ มีที่ไหนซุกเจ็ด เข้าหาดี้อๆ เลยดีกว่า

“ให้จริงนะ ถ้าซุกเขามาแบบเบน แม่จะฟาดจริงๆ ด้วย เอาก้านต้นปาล์มมาเหล่าไว้เตรียมรอกก็ได้นะ”

“จริงครับ คุณแม่สบายใจได้ครับ” เดวิดถึงกับเหงื่อตก ที่บ้านตอนนี้พี่ชายสองคนก็ไม่อยู่ช่วยเลยเนี่ย

“มีอะไรกันเดวิด”

“เปล่าครับคุณแม่พ่อ” เดวิดรีบหันไปหาบิดาที่เดินเข้ามาสมทบจากด้านบน

“ไม่มีอะไรจริงๆ ใช้เหมทิมลันตา” แดนนี่เดินเข้ามาโอบไหล่ของลันตาเอาไว้ ถามภรรยาด้วยน้ำเสียงอ่อนโยน เดวิดถึงกับกลอกตามองบนไปกับความหวานของบิดาที่มีให้กับมารดา และแอบค่อนข้างอดบิดาในใจคนเดียวที่กับมารดาเสียงอ่อนหวานนะครับ

“ก็ถามเจ้าตัวแหละคะว่าทำไมเมื่อคืนนี้ไม่กลับบ้าน”

“มันตอบไหม” แดนนี่แกล้งถามภรรยาต่างๆ ที่รู้อยู่แล้วว่าเดวิดคงอึดอดไม่ยอมตอบ เขาหันมาพยักหน้าให้กับลูกนิดๆ เดวิดเห็นก็ยิ้ม

“ผมไปอาบน้ำก่อน เหม็นตัวไปหมดแล้ว เต๋ยวีรับลงมากินข้าวเย็น

ครับ” เดวิดแสรังยกแขนเสื้อทั้งสองข้างของตัวเองมาดม พูดเสร์จรีบก้าวเท้ายาวๆ ออกไปจากตรงนี้

“นี่แน่ะ เห็นนะคะว่าส่งซิกซ์กัน” ลันตาทักตริมฝีปากนิดๆ ด้วยความหมั่นไส้พอลูก แหมเข้ากันเป็นปีเป็นขลุ่ยเซียว เธอกำมือทูปที่อกของสามีเบาๆ แदनนี่จับกุมเอาไว้ ยกขึ้นจูบ ลันตาดึงกับสะท้าน

“ก็เดวิดมันคงอยากทำอะไรแบบคนโสดบ้าง หนุ่มแน่นก็คึกคะนอง เป็นธรรมชาติ ลันตาไม่ต้องห่วงนะ นายหัวแดนนี้จะคอยสอดส่องให้” แदनนี่เห็นซูดที่ลูกชายใส่ก็พอจะเข้าใจได้ เจ้าตัวไม่ได้อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ คาดว่าจะไปขลุกอยู่กับผู้หญิงจนเข้าอย่างแน่นนอน แต่เขาไม่แน่ใจว่าผู้หญิงชั่วคราวหรืออย่างไร เด็ยต้องเรียกคนสนิทของลูกมาสอบถามแบบลับๆ ลักหน่อยแล้ว พักนี้เดวิดทำตัวแปลกไปจริงๆ ออกไปเที่ยวดึกๆ เกือบทุกคืน และเมื่อคืนนี้ก็ไม่ยอมกลับบ้านเสียด้วย แปลกมาก

“ทำเป็นเข้าอกเข้าใจกันดีเหลือเกินนะคะ” ลันตาแสรังทำเป็นงอนๆ ใส่สามี คิดตามคำพุดสามีแล้วก็พอจะเข้าใจแหละ ฮอริโมนหนุ่มวัยฉกรรจ์ คงจะพลุ่งพล่านต้องหาทางออกบ้าง เธอไม่มีลูกสามีแต่ลูกชาย ก็ต้องให้สามีคอยสอนเกี่ยวกับเรื่องของหนุ่มๆ เขา

“โธ่ นายหัวแดนนี่เลยวัยพลุ่งพล่านมาแล้วนะ ตอนนี้มีแค่ลันตาคนเดียวเท่านั้นจริงๆ ไม่มีใครแล้ว”

“ก็ลันตากลัวเดวิดจะไปฉุดลูกสาวใครมาอีกเหมือนเบนอะ” ลันตาทำตาละห้อย ยกมือขึ้นจูบแก้มสามี

“ไม่ต้องกลัวนะ นายหัวจะคอยดูให้”

“ให้จริงนะคะ ถ้าเดวิดไปฉุดลูกสาวใครนะ ลันตาจะให้คุณไปนอนนอกห้องทั้งเดือนเลยอะ” ลันตาคาดโทษสามีแล้วก็อมยิ้มในหน้าเมื่อเห็นเจ้าตัวทำหน้าที่เจื่อนๆ

“ถึงตอนนั้นค่อยว่ากันแล้วกันนะ ไปเตรียมตัวกินข้าวกันดีกว่า” แदनนี่ไม่ยอมรับข้อตกลงของภรรยาอย่าง่ายๆ กลัวใจเดวิดเหมือนกัน ไม่รู้มัน

แอบซุ่มใหม่

“ทำเป็นเปลี่ยนเรื่องนะคะซี” ลันต่ายนจมูกให้สามี ดวงตาทหวานๆ พราวระยับเมื่อเห็นแววตาของเขา คงจะกลัวเดวิดไปจุดสาวละสิแบบนี้ ทำเป็นออกหน้าแทน เอาไว้ถึงเวลาก่อนเถอะ น่าดู จะจัดการทั้งพ่อทั้งลูกเลย

แดนนี่แสร้งทำไม่รู้ไม่ชี้ เขาโอบกอดภรรยาเอาไว้แน่น กดจูบที่แก้มนุ่มหนักๆ แล้วพาไปนั่งรอในห้องนั่งเล่น ไม่นานเดวิดก็ลงมาด้วย เสื้อผ้าชุดใหม่ จี๊ดน้ำหอมเลียฟุ้งเลย จนแดนนี่อดแซวลูกชายไม่ได้ สรุปรว่าหลังจากกินข้าวเย็นแล้ว แดนนี่ก็ออกมายืนสับบู่ที่รอซัชน้ำบ้าน ไม่นานซัซซี่ขับรถกระบะของตัวเองมาถึง เดวิดสับบู่ที่หมดมวนพอดี เขาบีบู่หรี่ในมือลงไปในกระบะทรายสำหรับทิ้ง แล้วก็รีบขึ้นรถของตัวเองขับออกไป เพราะเขาคงไม่กลับมาค้างที่บ้านเหมือนเดิม ไม่อย่างนั้นจะให้ซัซซี่ทิ้งรถไว้ที่บ้านแล้วค่อยกลับมา ซัซซี่เองก็ไม่ได้ถามอะไร เพราะคืนนี้เขาจะจะไปหาความสุขสักหน่อย เป็นคืนวันศุกร์ด้วย ได้หยุดยาว

“ฮี ดูลิ รีบออกไปเชียว วันนี้จะกลับบ้านใหม่คะเนี่ย” ลันตาแอบมองทางหน้าต่างห้องรับแขก พอรถของเดวิดขับออกไปพร้อมกับซัซซี่แล้ว เธอก็ถอยออกห่างมานั่งเล่นกับสามีที่โซฟา ดูข่าวดูหนังไปเรื่อยๆ

“ได้ยินเสียงรถวิ่งเข้ามาอีกคัน รถใครหีม”

“ซัซซี่อะ ไปด้วยกัน”

“อ้อ” แดนนี่รับคำในลำคอ ซัซซี่เป็นหัวหน้าคนงานและเติบโตมาที่ไร่นี้ ทำงานขยันขันแข็ง เป็นเพื่อนเล่นกับลูกเขาทั้งสามคนมาตั้งแต่เล็กๆ ไว้ใจได้

“อย่าไปห่วงเลย เราไปนอนกันข้างดีกว่า” แดนนี่ไหวไหล่ลั่นๆ กระซิบบอกกับลันตา ปิดทีวีแล้วก็โอบพาขึ้นไปยังห้องนอนชั้นบน

3

ชัชกับแดนนี่มานั่งดื่มอยู่ที่ร้านเดิมเมื่อคืนนี้ เขาจ้องไปยังร่างเล็กที่เห็นอยู่ไกลๆ ด้วยสายตาดำนิ่งๆ จ้องมองจนชัชต้องมองตาม และเขาก็ยิ้มๆ ไม่ได้ดื่มหนักอย่างคืนก่อน สั่งอาหารมาพร้อมกับกวาดสายตามองสาวๆ ในนั้นไปด้วย

“ขอนั่งด้วยได้ไหมคะ” สาวสวยเดินมาหยุดนั่งที่โต๊ะของชายหนุ่มทั้งสองคน เธอจำได้ทันทีว่าผู้ชายที่นั่งอยู่หนึ่งในสองคนนี้คือนายหัวเดวิด การ์เซีย พรตอนันต์ อย่างแน่นอน และอีกคนก็คือชัช คนสนิทของนายหัวเดวิดที่ไปไหนมาไหนก็มักจะเห็นเขาอยู่ด้วยตลอดเวลา แสดงว่าชัชเป็นคนสำคัญเลยทีเดียว ก็ไม่ผิดอย่างที่สาวสวยเข้าใจ ชัชเป็นเพื่อนสนิทเดวิดกับพี่ชายเองก็รักเหมือนพี่น้องในครอบครัว ชัชยังเป็นที่รักของดีอี้อีกด้วย แต่ไม่ค่อยมีคนรู้ เขาเองก็ไม่บอกใครเช่นเดียวกัน ทำตัวเป็นแค่ลูกน้องและคนงานในสวนไม่กระโดดกระตากอะไร

“เชิญครับ” เดวิดหันมาบอก ก่อนจะเหลือบสายตามองไปที่ชัช แสดงว่าสนใจแม้สาวอวบอ้วนคนนั้นแน่ๆ

“ดีมีอะไรครับ เดี่ยวผมขงให้ครับ”

“ฉันอยากดีมีออนเดอะว็อคกับพวกคุณสักสองสามช็อตค่ะ” สาวสวยบอกพร้อมกับหัวตาให้

“ได้สิ” เดวิดพยักหน้า ยกมือตีดนิ้วเรียกพนักงานให้เอาแก้วช็อตมาสามใบ จากนั้นซัชก็จัดการรินเหล้าใส่แก้วให้ พวกเขายกขึ้นมาดำนหน้า แล้วก็ชนกับสาวสวยที่เข้ามาหา ยกขึ้นดื่มรวดเดียวหมดแก้ว

“ว้าว ร้อนไปทั้งตัวเลยค่ะ” สาวสวยมองไปที่เดวิดและซัชด้วยสายตาวานๆ คึนนี้ใครก็ได้นะเพราะหล่อทั้งคู่ หล่อคนละสไตล์ด้วย เธอยกมือขึ้นลูบไล้เนินอกที่โผล่พ้นขอบชุดเกาะอกของตัวเองแผ่วเบา แก้มแดงๆ ตาหน้าเอ๋ม

“เอาอีกไหมครับ”

“ก็ดีนะค่ะ” สาวสวยพยักหน้ารับ ซัชจัดการรินแล้วก็ยกชนแก้วดื่มเหมือนเดิม จนแก้วที่สามหมดไป ซัชก็เริ่มนัวเนียกับสาวสวย เดวิดยังคงนั่งอยู่ ทำให้สาวสวยเริ่มเร้าร้อนเมื่อถูกซัชปากว่ามือถึง เธอเองก็เริ่มเอนเอียงไปทางซัช เพราะนายหัวเดวิดไม่ค่อยได้สนใจเธอสักเท่าไร

“ไปเต็นท์กันค่ะ” สาวสวยชวนซัชไปเต็นท์ เจ้าตัวก็หันมามองหน้าเดวิดแล้วก็รู้กัน เดวิดพยักหน้านิดๆ ปล่อยให้ซัชได้ทำตามสบายของมันไป เขาบอกมันแล้วตอนเข้ามาว่าใกล้ๆ เทียงคินเขาจะไม่อยู่ ให้มันกลับไปคนเดียวไม่ต้องตามเขามา เขามองตามซัชไปที่ฟลอร์เต็นท์ที่เปิดเพลงอย่างสนุกสนาน ซัชกับแม่สาวสวยร้อนแรงนั้นก็เต้นส่ายยั่วเบียดตัวกอดรัดเข้าหากันอย่างสนุกสนาน คึนนี้ซัชคงจัดเต็มอย่างแน่นอน

เดวิดนั่งดื่มเหล้าเงิบๆ รอเวลา ผ่านไปพักใหญ่ๆ เขายกข้อมือดูเวลาแล้วทำท่าจะลุกขึ้น ซัชก็โอบสาวสวยเข้ามาหนึ่งที่โต๊ะพอดี ทั้งคู่ดูเหนื่อยและเพลียๆ สาวสวยตอนนี้นั่งลงบนตักของซัช โดยที่ซัชเองก็โอบกอดเอาเอาไว้แน่น กระโปรงหนังสีดำรัดตัวร่นขึ้นไปถึงโคนขาด้านบน

“ฉันไปก่อนนะ นายก็ตามสบาย”

“ครับ” ชัชพัยกหน้ารับ มองตามเดวิดไปจนลับสายตา แล้วเขาก็หันกับสาวสวยต่อ ก่อนจะเรียกบริกรมาคิดเงิน คงเธอเดินออกจากร้านขึ้นรถตรงไปยังโรงแรมในเครือการ์เซีย พรตอนันต์แล้วก็เริ่มบรรเลงเพลงสวาทกับสาวสวยทันที ไม่มีอ้อมค้อมใดๆ แค่มองตาก็รู้ใจว่าต่างต้องการอะไร

เดวิดขับรถไปจอดเยื้องๆ ร้านที่ล้อมดาวทำงานอยู่ รอให้เธอเดินออกมาจากร้าน พอเขาเห็นแล้วก็ลงจากรถไปยืนหลบอยู่ในมุมมืด

“วันนี้นายหัวไม่มาเหรอ” กีฟเพื่อนของล้อมดาวกระซิบถามระหว่างที่ออกมาจากร้าน มองไปรอบๆ ไม่เห็นว่าใครมาขึ้นรถเหมือนเมื่อก่อน

“ไม่มีหรอก เขาอาจจะแค่บังเอิญมาก็ได้” ล้อมดาวพยายามทำหน้าตายตอบเพื่อนไป เธอเองก็รู้สึกโหวงๆ คล้ายกับว่ารอเจอเขาเหมือนกัน

“ฉันว่าไม่น่าจะบังเอิญนะ นั้รถของนายหัวหรือเปล่า” กีฟหรีตามองไปยังท้ายรถที่จอดอยู่ข้างหน้า เธอว่ามันคั่นๆ นะ ล้อมดาวใจเต้นแรงเลยทีนี้ กีฟพุ่งมือล้อมดาวเข้าไปใกล้ๆ และเจ้าตัวก็บึ้งมือสองเข้าไปมองด้านในตัวรถที่ติดฟิล์มสีดำ แต่ไม่เห็นใครอยู่ในนั้น

“ไม่มีคนอยู่แฮะ” กีฟหันมามองหน้าล้อมดาวและก็ยิ้มนิดๆ เมื่อเห็นเพื่อนทำสีหน้าแปลกๆ ล้อมดาวหลบสายตาเพื่อนทันที ไม่อยากให้เพื่อนเห็นแววตาของตัวเอง

“ไปกันดีกว่า เดียวแฟนเธอจะรอนานนะ”

“ก็ได้ ปะ” กีฟพยักหน้าแล้วทั้งสองก็รีบเดินไป แต่ไม่ทันไรคนตัวโตที่ทั้งสองพูดถึงก็เดินออกมาจากมุมมืด กีฟทำตาโตอ้าปากค้าง เบือนหน้ามองมาที่เพื่อน ทำสีหน้าราวกับจะบอกว่าเห็นใหม่ฉันพูดไม่ผิดเลยนะแก เจ้าตัวยิ้มล้อเลียนล้อมดาว ส่วนล้อมดาวทำหน้าที่เจื่อนๆ ซีดสลับแดงก้ำเธอรีบกระตุกมือของเพื่อน

“ไปกันดีกว่ากีฟ”

“นายหัวเขามารอเธอ เธอก็ไปกับเขาลี”

“ไม่เอาะกีฟ อย่าทิ้งฉัน”

“นายหัวสวัสดิ์ดีคะ มารอล้อมดาวเหรอคะ” กิ๊ฟรีบเอ่ยทัก ไม่สนใจมือของเพื่อนที่กระตุกอยู่ตอนนี้แม้แต่นิดเดียว

“ใช่ครับ มารอล้อมดาว” เดวิดพยักหน้าตอบเสียงเข้ม สายตามองไปที่ล้อมดาวนั่งดูต้น หันไปยิ้มให้กับกิ๊ฟนิดๆ กิ๊ฟหันมาทำตาโตเท่าไข่ห่านใส่ล้อมดาว เจ้าตัวแทบอยากจะกรี๊ดแทน

“มีคนมารับแล้วฉันจะไปก่อนนะล้อมดาว ผากเพื่อนก็พัวด้วยนะคะ นายหัว” กิ๊ฟดึงมือของล้อมดาวออก รีบเปิดโอกาสให้กับนายหัวเดวิดอย่างรวดเร็ว เธอพูดแล้วก็รีบเดินตรงไปยังรถของแฟนตัวเอง ไม่หันกลับมามองล้อมดาวกับเดวิดอีก แอบใจเต้นแรงแทนล้อมดาว ที่ถูกนายหัวเดวิดมาตามจีบ แบบนี้เรียกจีบอย่างแน่นอน

“ทั้งฉันแบบนี้ไม่ได้นะกิ๊ฟ” ล้อมดาวร้องเรียกเพื่อนอย่างตกใจ เจ้าตัวจะขยับตามเดวิดมาขวางหน้าเอาไว้

“เรามีเรื่องต้องคุยกัน”

“แต่ฉันไม่มีคะ”

“แน่ใจ?” เดวิดเลิกคิ้วขึ้นสูงมองมาที่ล้อมดาวนิ่งๆ กดดันให้เธอรู้สึกหวาดหวั่น ล้อมดาวกวาดสายตามองไปรอบๆ หาทางหนีที่โล่ง แต่คงวิ่งไม่พ้นสามก้าวแน่ๆ คงถูกเขาจับมัดใส่รถไปอีก

“วิ่งหนีได้ แต่ถ้าฉันจับได้จะจับไปอยู่ที่บ้านกลางสวน” เดวิดขมขู่เบาๆ ทำให้ล้อมดาวยิ่งผวา

“คุณไม่มีสิทธิ์ทำแบบนี้คะคุณเดวิด”

“ฉันคิดว่าฉันมี” เดวิดพูดจាក้าวม ล้อมดาวขมวดคิ้วมุ่นกัดริมฝีปากและมองเขานิ่งๆ มือกำแน่น แทบไม่อยากจะหายใจออกมา

“ไปขึ้นรถ เดี่ยวพาไปส่ง”

“ไม่ต้องมาจับคะ” ล้อมดาวสะบัดข้อมือหนีเมื่อเดวิดเอื้อมมือมาทำจะจับ ท่าที่เล่นตัวทำให้เดวิดรู้ว่าเธอจะหลุดเสียจริงๆ แต่เสียงของมารดาที่ยังก้องอยู่ในหัวทำให้เขาหยุดตัวเอาไว้ แต่ก็ไม่ยอมแพ้ เขาคว้าเข้ามากอดเลย

ที่นี้ ล้อมดาวใจเต้นแรงด้วยความอาย เธอกำมือขึ้นดันนอกแครงเอาไว้แน่น
เนื้อตัวสั่นเทา พยายามที่จะดิ้นหนีให้พ้นจากคนตัวโต

“คุณทำบ้าอะไรเนีย ปล่อยนะ”

“ก็กอด เธอไม่ให้ฉันจับฉันก็เลยกอดไถ่ละ ไปขึ้นรถได้แล้ว” เดวิด
ปลดล็อกรถ กอดร่างที่ติดันในอ้อมแขนพามาถึงประตูรถ เขาเปิดรถฝั่ง
คนขับด้านร่างของล้อมดาวขึ้นไปได้แล้วก็เบียดตัวขึ้นตามไปจนเธอต้อง
ข้ามไปยังฝั่งข้างคนขับ ทำท่าจะเปิดประตู เดวิดพูดเสียงเย็น

“อยากเป็นเมียฉันในรถก็ลองดู”

“คุณ!” ล้อมดาวชะงักมือหันมามองหน้าเขาด้วยสีหน้าและแววตา
ตื่นๆ หัวใจดวงน้อยเต้นรัวแรงเป็นรอบที่ล้านแปดได้แล้วตอนนี้ เขา
พูดอะไรออกมารู้ตัวหรือเปล่าเนีย เธอกำมือทั้งสองข้างยกแนบอกทันที
กลอกตามองเขาอย่างไม่ไว้ใจ เขาคงเมาเลยพูดออกมาใช่ไหม เธอได้กลิ่น
ลมหายใจเจือปนด้วยแอลกอฮอล์ของเขาจริงๆ

เดวิดมองแล้วยิ้มอย่างพอใจเมื่อล้อมดาวชะงักไม่พยายามลงจากรถ
ไปอีก เขาสตาร์ทรถ เอี้ยวตัวมาทางล้อมดาว เธอรีบยกมือขึ้นดันนอกเขา
เอาไว้ หน้าแดงก่ำ เนื้อตัวสั่นเทา

“คุณจะทำอะไรฉัน” เสียงเล็กๆ สั้นพรวดออกมาด้วยความตื่นเต้น

“จะคาดเข็มขัดนิรภัยให้” เดวิดสูดกลิ่นหอมอ่อนๆ จากกายของ
ล้อมดาว ขยับตัวเข้าไปแทบจะเบียดชิดกับร่างเล็ก ไบหน้าของเขายู่ห่าง
กับไบหน้าของล้อมดาวเพียงแค่นิ้วลอดผ่านได้ เธอหลับตาบีบเบียดตัว
กับเบาะรถแน่น กลั้นหายใจเอาไว้ รับรู้ได้ถึงคลื่นความร้อนจากตัวของ
เดวิด และเขาก็ทำให้เธอสะดุ้งเฮือกชนลูกชูขึ้นไปทั้งตัว เมื่อริมฝีปากและ
เคราสากครูดผ่านแก้มและริมฝีปากของเธอเบาๆ ทำราวกับไม่ได้ตั้งใจ
เสียอย่างนั้น เสียงล็อกเข็มขัดนิรภัยดังขึ้นและตัวเขาก็ผลไปนั่งตามเดิม
แล้ว ล้อมดาวหน้าร้อนวูบวาบ เธอรีบหันหน้าหนีไม่มองไปที่เขาก็กเลย
เดวิดสตาร์ทรถแล้วขับตรงไปยังหอพักของล้อมดาวทันที

ต่างคนต่างเงียบมาตลอดทาง ล้อมดาวคอยแอบเหลือบมองเขาเรื่อยๆ สลับกับดูทางว่าเขาจะพาไปยังหอพักหรือเปล่า พอเขาพามาถึงหอพักล้อมดาวก็พ่นลมหายใจอย่างโล่งอก รีบปลดเข็มขัดนิรภัยเตรียมลงจากรถ แต่เดวิดไวกว่า เขาลงมาอย่างรวดเร็ว ปิดประตู รีบก้าวเท้ายาวๆ มายิ่งฝั่งที่ล้อมดาวนั่ง ล้อมดาวลงมาได้เขาก็มาอยู่ตรงหน้าเธอแล้ว เดวิดจับแขนของล้อมดาวเอาไว้แน่น ปิดประตูรถดลือก แล้วก็เดินชนาบข้างเข้าไปในหอพักพร้อมกับเธอ ตรงขึ้นไปยังหน้าห้องพักที่เขาจำได้

“ถึงแล้ว คุณกลับไปได้แล้วค่ะ” ล้อมดาวหันมาพูดกับเขาดีๆ เพื่อหว่านล้อมให้เขากลับไป

“เปิดประตูห้อง” เดวิดเสียงเข้มจนล้อมดาวสะดุ้งเฮือก มือที่ถือกุญแจห้องอยู่กำแน่น เดวิดมีกุญแจแต่เขาไม่ได้บอกเธอ และทำเสียงปรามเมื่อมองไปเห็นว่าเธอกำกุญแจเอาไว้แน่น

“คิดว่าจะใช้มันเป็นอาวุธได้ก็ลงมือ”

“ฉันเปล่าค่ะ ละ...แล้วทำไมคุณเดวิดไม่กลับไปล่ะคะ” ล้อมดาวเก็บกุญแจที่เตรียมจะเอามาตีเขาแล้วก็ส่ายหน้าหัวอ พยายามพูดอย่างใจเย็น แม้จะสั่นก็ตาม

“ฉันจะนอนที่นี่ เปิดประตู” เดวิดพูดและสั่งอีกครั้ง เมื่อล้อมดาวไม่ยอมไขกุญแจเข้าไป เขาก็เข้ามาประกบที่ด้านหลัง เท้ามือกับประตูข้างหนึ่ง ส่วนอีกข้างก็แย่งกุญแจมาจากมือของล้อมดาว จัดการไขกุญแจเปิดประตูห้อง เขาใช้ตัวดันร่างเล็กให้เข้าไปภายใน ส่วนตัวเขาเองก็เข้ามาพร้อมกับปิดล็อกแน่นหนา

“มีอะไรจะพูดก็พูดมาสิคะ” ล้อมดาวพยายามไม่อยู่ใกล้เขามากจนเกินไป แต่เดวิดก็เดินเข้าหาจนเธอต้องถอยหลังไปเรื่อยๆ จนถึงกลางห้องนอน ด้านหลังของเธอก็เป็นเตียงนอน ขยับไปทางซ้ายและขวาคงไม่ได้แล้วนอกจากทางด้านหลังเท่านั้น

“คุณเดวิด” ล้อมดาวใจสั่นรัวเมื่อเขาไม่ยอมพูด แต่กลับเดินไล่ต้อน

ให้เธอจนมุมเสียอย่างนั้น เธอเรียกเขาเสียงแผ่วเบา เมื่อตอนนี้เธอกับเขา อยู่ห่างกันเพียงแค่เอื้อมมือเท่านั้น

“เมื่อเข้าฉันบอกให้เธอรอฉันแล้วทำไมเธอถึงไม่รอ” เดวิดยกมือขึ้น เชยปลายคางมนให้เสียงขึ้นสบสายตากับเขาด้วย พร้อมกับร้องถามออกไป เสียงดูเข้ม ล้อมดาวเหลือบตามองเขาได้แวบเดียวก็รีบหลบพร้อมกับจับมือ ของเขาที่เชยปลายคางออก ริมฝีปากสีนระริกจนต้องแหม้มเอาไว้ ดวงตา กลอกไปมาอย่างพยายามหาข้ออ้าง เพราะเมื่อเช้าหลังจากที่เธอเข้าไปยื่น เอกสารสมัครงาน ได้สัมภาษณ์แล้วก็นัดรอฟังผล เธอไม่คิดที่จะรออย่างที่ เขาบอก เธอขอออกไปทางด้านหลังของโรงแรม และหนีกลับมาก่อน ตอนแรกก็วันๆ ว่าเขาจะตามมา แต่ก็รู้สึกโล่งอกผสมกับโหวงๆ อย่าง ประหลาด พยายามไม่คิดถึงเขาแล้ว แต่เขาก็ทำให้เธอต้องหวาดหวั่น เมื่อเขาไปตักเจอเธอที่เดิมและบังคับเธอขึ้นรถกลับมาที่หอพัก แถมยัง บังคับให้เธอเปิดประตูให้เขาเข้ามาในห้องอีกด้วย

“ฉัน...ฉันเจอเพื่อนก็เลยลืมไปว่าคุณบอกว่าจะรอค่ะ” ล้อมดาวพูด แก้วตัวด้วยน้ำเสียงอีกอึก ดวงตาก็กลอกไปมา พูดเสร็จแล้วก็ยื่นหนึ่ง ตัวเย็นเฉียบ เดวิดยกมือขึ้นทำเอว สายหน้านิดๆ ริมฝีปากของเขา ยกยิ้มเยาะ พร้อมกับพ่นลมหายใจออกมาดังๆ

“คิดว่าฉันจะเชื่อง่ายๆ เเธอ ไปหลอกเด็กเถอะ” เดวิดเคঁนเสียง ลอดไรรพัน ขยับเข้ามาใกล้ร่างเล็กมากขึ้น ล้อมดาวถอยไปจนขาชิดกับ ขอบเตียงแล้วคราวนี้

“ฉันไม่ได้...ว้าย” ล้อมดาวกำลังจะแก้วตัวอีกครั้ง แต่ร่างของเธอก็ต้องล้มหงายหลังไปที่เตียงนอน เมื่อเดวิดเอื้อมมือมาตรงหน้า จับไหล่ ทั้งสองข้างของล้อมดาวเอาไว้ พร้อมกับผลักเธอให้ล้มลงไปบนที่นอน โดยที่เธอไม่ทันได้ตั้งตัว เจ้าตัวหวีดร้องออกมาเสียงหลง แล้วก็ต้อง หนักร้อนวูบวาบไปทั้งตัว เมื่อร่างสูงของเขาตามขึ้นมาคร่อมร่างของเธอ เอาไว้ เดวิดจับข้อมือทั้งสองข้างของล้อมดาวกดแนบกับที่นอนแน่น

“โกหกหน้าตายนักนะ คิดว่าฉันโง่อย่างนั้นหรือ”

“เปล่าค่ะ ฉันไม่ได้คิดอย่างนั้น” ล้อมดาวส่ายหน้าไปมา พยายามบิตข้อมือ และเดินเพื่อให้หลุดพ้นจากการคุกคามของเธอ

“ปล่อยนะคะ คุณจะทำกับฉันแบบนี้ไม่ได้นะคะ” ล้อมดาวหายใจพีดพาดและเริ่มเหนื่อยหอบ เพราะออกแรงมากเท่าไรเขาก็แทบจะไม่ขยับเขยื้อนไปไหนเลย แถมเธอยังจะเริ่มหมดแรง ใบหน้าหวานแดงกำส่ายไปมาบนที่นอน จนผมยาวยุ่งเหยิงแผ่กระจาย คิ้วสวยขมวดมุ่น ริมฝีปากก็ถูกเม้มเอาไว้

เดวิดโน้มตัวเข้าไปใกล้ๆ มองนิ่งๆ ก่อนจะผละออก ปล่อยมือที่กดแนบกับที่นอนเอาไว้ ล้อมดาวรีบยกขึ้นมาอย่างโล่งอก แต่เธอก็โล่งอกได้ไม่นานเมื่อเดวิดจับชายเสื้อยืดสีเข้มที่เขาใส่เอาไว้ถอดมันออกจนพันศีรษะและเหวี่ยงลงไปที่เตียงนอน เผยให้เห็นอกแกร่งแน่นไปด้วยกล้ามเนื้อเป็นลอนสวย ขนอ่อนๆ ขึ้นเต็มแผ่นอกไล่ลงมาที่หน้าท้องต่ำไปใต้สะดือ และหายเข้าไปในขอบกางเกงในสีดำประทับตราแบรนด์ดัง เธอใจคอไม่ดี ยิ่งดึ้นรน แต่เขาใช้ขาแข็งแรงหนีบเธอเอาไว้ ทำให้ไม่สามารถดิ้นจนหลุดพ้นได้ ผมของเขายุ่งนิดๆ จากการถอดเสื้อ แต่ก็ดูเซ็กซี่ รัวกับร่างกายที่แข็งแรงทำให้ล้อมดาวลั่นเทิ้ม

“ลุกออกไปนะ ปล่อยฉัน”

“ไม่” เดวิดยิ้มเยาะที่มุมปาก โนม้ตัวไปข้างหน้า จับมือที่พยายามผลักไสและจิกข่วนของล้อมดาวกดแนบไปกับที่นอนอีกครั้ง คราวนี้ล้อมดาวหอบหายใจสะท้านหน้าแดงกำ ใจเต้นแรง เมื่อใบหน้าของเขาใกล้เข้ามาเรื่อยๆ จนห่างกันไม่ถึงคืบ เธอหลับตาปี๋เบือนหน้าหนีจนคอแทบเคล็ด

“อรั้ยย ไม่นะคุณเดวิด อย่าทำอะไรฉันนะคะ”

เดวิดจ้องมองแก้มแดงกำของเธอได้รัว ก่อนจะกดริมฝีปากจูบหนักๆ อย่างที่ใจปรารถนา คนตัวเล็กส่ายหน้าไปมาแต่เขาก็ตามไปประกบจูบได้สำเร็จ ล้อมดาวพยายามเม้มริมฝีปากของตัวเองเอาไว้พร้อมกับกลั้นหายใจ

แต่ไม่นานเธอก็ต้องยอมให้ลมหายใจร่วมกับเขา และริมฝีปากที่ขบเข้มเอาไว้ต้องเผยออก เมื่อเขาปล่อยข้อมือที่กดเอาไว้ ออก เลื่อนฝ่ามือเข้ามา กอบกวมอกอวบอิมพร้อมไปกับคลื่นคลึงเบาๆ ความร้อนจากฝ่ามือของเขา ลอดผ่านเข้ามาในเนื้อผ้า ล้อมดาวร้อนนวบไปทั้งตัว เธออ้าปากด้วยความตกใจ เดวิดฉวยโอกาสจูบอย่างเร้าร้อนไม่ให้ล้อมดาวได้ปฏิเสธ เขาขบเข้มดูตึงก็ลืปากนุ้มจนล้อมดาวผวาเหือกไปด้วยความซ่านหิว เธอพยายามประท้วงด้วยริ้วแรงอันน้อยนิด มือข้างที่เป็นนิสระหุบไปยังต้นแขน แข็งแรงและพยายามดึงมือของเขาออกจากความนุ่มหยุ่นของเธอ แต่ไม่เป็นผล ร่างเขาแข็งตั้งหินผาไม่สะเทือนง่ายๆ ล้อมดาวพยายามบิดสายตัวและท่อไหลเหล่านี้ มือเขาก็ตามมาติดๆ เธอตรงกระเส้าในลำคอ และเดวิดก็แทรกลิ้นร้อนเข้าไปเกี่ยวกระหวัดกับลิ้นของเธอที่พยายามผลักไล่ ล้อมดาวลั่นเทิ้มซาบซ่าน รสจวบและรสสัมผัสของเขามันให้ความรัญจวนใจด้วยความด้อยประสบการณ์ทำให้เธอหลงไหลเคลิบเคลิ้มไปกับรสจวบอันแสนหวานและยั่วเย้าของเขาได้อย่างง่ายดาย ริมฝีปากของเธอเผยอให้เขาซอกซอนจูบ มือที่ผลักไล่ก็บีบจิกแน่นที่ต้นแขนแข็งแรง ไบหน้าเนื้อตัวร้อนนวบวาบแปลบปลาบไปด้วยความสยิว แดงก่ำไปทั้งหน้า

“อ้อ” ล้อมดาวตรงประท้วงในลำคอ และเมื่อเขาพละริมฝีปากออก เธอก็สูดหายใจเข้าปอดลึกๆ แต่เดวิดก็ยังคงแตะต้องจูบและเล็มอยู่ไม่ห่างไปไหน จูบหนักบ้างเบาบ้างตามแรงอารมณ์ของเขาในตอนนี้ เลือดในกายแกร่งพลุ่งพล่านจนเขาปวดร้าวไปทั้งตัว กรามหนาบดแน่นจนขึ้นสันนูน ไบหน้าหล่อเหลาแดงก่ำเพราะความเครียดที่ต้องอดกลั้นเอาไว้

“ปล่อยฉันนะคะคุณเดวิด ฉันกลัวค่ะ” ล้อมดาวพยายามส่ายหน้าหนี แต่เขาก็ตามมาและเล็มจูบไม่ห่าง จนเธอสิ้นแล้วสิ้นอีก หัวใจเต้นรัวแรงแทบทะลุออกมานอกอก

“กลัวแล้วทำไมถึงได้ซัดคำสั่งของฉัน” เดวิดยกยิ้มมุมปากอย่างเจ้าเล่ห์กระซิบถามซิดริมฝีปากหวานๆ ที่เขาได้ชิมแล้วเมื่อสักครู่นี้ เสียงที่

ถามออกไปก็แทบพรวด

“ฉันไม่ได้ตั้งใจค่ะ” ล้อมดาวบอกเสียงแผ่วเบา และรู้สึกโล่งใจที่ขาผละมือออกจากอกของเธอแล้ว

“โกหกอีกแล้วนะ” เดวิดไล่ต้อนและไม่ยอมรับข้ออ้างของล้อมดาวสักเท่าไร เขาจับข้อมือทั้งสองข้างของเธอรวบไปไว้เหนือศีรษะก่อนจะค่อยๆ ใช้นิ้วอีกข้างสอดเข้าไปใต้ขอบเสื้อที่หลุดลุ่ยของล้อมดาว จัดการเลิกมันขึ้นไปกองไว้เหนืออกอวบอ้อมที่ยังคงถูกโอบอุ้มด้วยบราสีหวาน

“คุณเดวิด ไม่นะ อย่าทำแบบนี้ค่ะ ไม่ๆ” ล้อมดาวรู้สึกตัว ดวงตาคู่สวยตื่นตระหนก และพยายามดิ้นบิดสายตัวไปมา เดวิดยิ้มเยาะหยันก่อนที่จะเข้มนิ้วไปยังแผ่นหลังเนียนนุ่ม ปลดตะขอบราให้ติดออกจากกัน และดันบราขึ้นไปกองรวมกับเนื้อเหนืออกอ้อม เขาไล่สายตาลงไปจ้องมองความนุ่มหยุ่นอลังการตรงหน้า มันสวยจนเขาต้องลอบกลืนน้ำลาย ปลายยอดสีชมพูเข้มแข็งเป็นไตเพราะความตื่นเต้นและอากาศเย็นที่แตะต้องผิว ยิ่งเจ้าตัวพยายามบิดสายตัวหนีไปมา อกอวบก็ขยับเคลื่อนไหว เดวิดกลืนน้ำลายลงคอ เขาเลื่อนใบหน้าลงไปใกล้ๆ ลมหายใจร้อนแตะลงที่ผิวเนียนนุ่ม ถูกปลายยอดยิ่งทำให้มันหดเป็นไตด้วยความสยิว

“ไม่...ไม่นะค่ะไม่” ล้อมดาวร้องเสียงสั้นระรัว กายสาวแปลบปลาบไปทั้งตัวแล้วตอนนี้ เธอรู้สึกสยิวอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน แล้วก็ต้องร้อนผ่าวรวบไปทั้งตัว กัดริมฝีปากหลับตาแน่น เมื่อเดวิดงับริมฝีปากของเขาลงไปบนยอดอกอวบอ้อมของเธอ ล้อมดาวผวาเหือกหายใจตืดๆ ชัดๆ ร่างสั่นเทิ้มราวกับจับไข้

“อ้อม” เสียงร้องครางด้วยความเสียวซ่าจากคนตัวเล็กเมื่อเขาได้แตะต้องบ่วงาม เดวิดยิ้มรับ ปาดป้ายริมฝีปากและลิ้นร้อนละเลงเล่นงับขบเม้มสร้างความทรมานแสนหวานให้กับล้อมดาวอย่างที่ไม่คิดจะหยุดมือ เสียงลมหายใจหนักบึ้งเบาบึ้งขาดเป็นห้วงๆ ข้อมือที่ถูกพันหนาเอาไว้บิดเกร็ง เธอพยายามท้อไหล่หนี แต่เดวิดไม่สนใจ เขาตูดตึงขบเม้มราวกับ

ทารกสลบไปมาทั้งสองข้างอย่างเฝ้าแน่น ร่างเล็กแทบละลายกลายเป็นน้ำได้แต่ร้องครางกระเส่าไม่เป็นภาษา มือที่ว่างของเขาก็บีบเค้นและไ้ปลายนิ้วคืบเล่นยังข้างที่ว่างจากปากของเขา ล้อมดาวลั่นกระตุก ความแปลบปลาบที่ไม่เคยได้สัมผัสทำให้เธอผ่าวร้อนไปทั้งตัว ไร้เรียวแรงชัดขึ้นในทันทีที่ที่เขาแตะต้องความอ่อนไหว

“อือ” เดวิดเองก็ครางกระเส่าไปด้วยความหลงใหล เนื้อตัวนุ่มนึ่งหอมกรุ่นอย่างที่เขารอคอย เขาแทบยั้งตัวเองไว้ไม่ไหว ก่อนที่เขาจะค่อยๆ เลื่อนมือที่กอบกุ่มความนุ่มหยุ่นของล้อมดาวเอาไว้เลื่อนลงไปยังหน้าท้องเนียนนุ่ม เพียงแค่ว่าปลายนิ้วเขาลากไ้ล้งไป หน้าท้องของเธอก็หดเกร็ง เขม่วเอาไว้และพองขึ้นเมื่อเขาทาบลงไปหนักๆ ไ้ต่ำไปเรื่อยๆ ล้อมดาวเริ่มหวามไหว ปลายนิ้วเรียวยาวคืบคลานไ้ยังขอบกางเกง ปลดกระดุมออกโดยที่ล้อมดาวไม่รู้ตัว เขารูดซิปจนสุด เลื่อนมือขึ้นมาแตะที่ท้องน้อยก่อนจะค่อยๆ สอดเข้าไปภายใต้แพนตี้ ล้อมดาวผวาเสือกู้สึกตัวในทันทีแต่เรียวแรงของเธอที่มีนั้นน้อยนิด

“อย่างนะคะ อย่า จิ้นขอโทษที่โกหกคุณคะ คุณเดวิด อย่าทำแบบนี้ นะคะ อะ!” ล้อมดาวอ้าปากร้องบอกเขาเสียงลั่นรัวแผ่วเบา หุบขาหนีบแน่น แต่ก็ไม่สามารถต้านทานเขาได้ ร้องออกมาด้วยความแปลบปลาบหวามไหวเมื่อปลายนิ้วร้อนแตะต้องกุหลาบงามและกรีดเบาๆ

“ขอโทษเข้าไปแล้วล้อมดาว” เดวิดบอกเสียงเข้ม เขาค่อยๆ สอดปลายนิ้วเข้าไปยังกุหลาบงามอย่างช้าๆ ร่างเล็กสะดุ้งเฮือกด้วยความเจ็บเล็กน้อย ก่อนจะแปรเปลี่ยนเป็นความรู้สึกซาบซ่านเร้าร้อน เมื่อเขาค่อยๆ ขยับเลียนแบบท่าทางนอกรักสร้างความรู้สึกราวจนใจให้กับล้อมดาว เธอหวีดร้องในลำคอเบาๆ บิดสายร่างไปมา ความเสียวสะท้านดีเข้าหาเป็นระลอกคลื่น เธอไม่เคยถูกผู้ชายคนไหนแตะต้องร่างกายมากขนาดนี้ เขาเป็นคนที่ทำให้เธอได้รู้จักกับประสบการณ์หวามไหว ล้อมดาวหอบหายใจแรงๆ ไ้ใบหน้าหวานแห่งนงเงย ดวงตาหลับแน่น ครางกระเส่า

ราวกับทรมานแต่มันไม่ใช่มันคือความสยิวจนเธอแทบหัวใจวาย

“ได้โปรด อ้อ” ล้อมดาวพยายามจะร้องห้าม แต่เธอก็ต้องรีบกัดฟันแน่นตรงออกมาเมื่อสะท้านไปทั้งตัวอีกครั้ง เธอสิ้นเทิ้มไปทั้งร่างกาย และกระตุกตอตริตสัมผัสของเขายังล่องล้าอยู่ในกุหลาบงามที่ผลิตน้ำหวานออกมาจนชุ่มฉ่ำ ความร้อนและคับแน่นทำให้เดวิดรู้สึกคล้ายกับหน้ามีด เขาเร่งส่งมอบความสุขมาให้กับล้อมดาวจนเธอพร่างพราวหอบหายใจสะท้านไปหน้าหวานแดงก่ำเหงื่อซึมที่หน้าผากนูน หัวใจร้องและครางด้วยความสุขสม เขาค่อยๆ ผละออกจากความอ่อนนุ่มชุ่มชื้นอย่างเสียดาย เขาขยับตัวแยกเรียวยาสวยออกจากกัน แทรกตัวอยู่ตรงกลาง และบิดเบียดตัวแนบชิดโดยที่ไม่ได้ปลดกางเกงออก เขายังไม่เอายกสร้างมลทินให้กับล้อมดาวในตอนนี้ แต่เขาต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อปลดปล่อยตัวเองให้หายจากความปวดร้าว

“อย่างนะ” ล้อมดาวสายหน้าแดงๆ ของตัวเองไปมา ออกแกร่งที่แนบชิดกับอกสาวเบียดเสียดสีกันไปมา เธอยิ่งหวาดหวั่นเมื่อเขาแทรกตัวอยู่ตรงกลาง ความร้อนนุ่มและอยากรู้เรื่องราวหวมๆ ทำให้เธอช่านหวิว แต่ความกลัวก็มีมากกว่า แม้ว่าเมื่อสักครู่นี้เขาจะทำให้เธอรู้สึกสุขสมอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ร่างหน้าที่เบียดเสียดอยู่ทำให้เธอเริ่มหวาดหวั่นกับความสัมผัสแนบชิด เธอกลัวว่าเขาจะเริ่มต้นสอดประสานตัวตนของเขาจนร้องขอเสียงแผ่วเบา ใบหน้าแกร่งตอนนี้เขาอยู่ห่างจากแก้มนุ่มของเธอเพียงแค่นิ้วลอดผ่านได้ เดวิดกดจูบแก้มนุ่มหนักๆ ได้ยินเสียงร้องห้ามร่างบางสิ้นเทิ้มไปทั้งตัว เขาพยายามหักห้ามใจตัวเองอย่างหนัก ก่อนจะกระซิบบอกกับใบหูของล้อมดาวแผ่วเบา

“ฉันแทบทนไม่ไหวแล้วล้อมดาว แต่ถ้าเธอไม่ยอมให้ฉันเข้าไปอยู่ในตัวเธอตอนนี้ก็อย่าตื่น เพราะไม่อย่างนั้นฉันจะปลดปล่อยมันเข้าไปในตัวเธอ” เดวิดบอกกับล้อมดาวด้วยเสียงแหบพร่า สติของเขาแทบจะหลุดแล้วตอนนี้ ถ้าขึ้นล้อมดาวยังตื่นอยู่บอกเลยเขาคงได้กลายเป็นโจร

ปล้นสาวทเธออย่างแน่นนอน

ล้อมดาวชะงักหยุดนิ่งแม้จะรู้สึกไม่ปลอดภัยสักเท่าไร แต่เมื่อเขาเตือนด้วยเสียงแหบพราก็ทำให้เธอจำต้องหยุดการดิ้นรน ยังไม่ยอมที่จะถูกผลาญพร่าความสาวในตอนนั้น แม้ว่าการกระทำของเขาก่อนหน้านั้นก็คล้ายๆ กับการถูกพรากความสาวไปแล้วก็ตาม เธอรู้สึกอับอายและขัดเขินที่ผลอไหลตอรับความร่ำร้อนที่เขามอบให้ โดยที่เธอไม่รู้ว่าเป็นเหตุใช้ประสบการณ์ที่มีมากกว่าหลอกล่อให้เธอตกเข้าไปในบ่วงพิศวาสของเขา

“อย่าทำนะคะฉันไม่ตื่นแล้ว” ล้อมดาวหลับตาแน่น ไบหน้าหวานที่เบี่ยงหนีก็ร้อนผ่าวจนแดงก่ำ ขนในกายลุกชูชัน พุดเสริจก็ต้องกัดฟันเอาไว้ เมื่อเขายังคงวนเวียนแตะจูบและเคลื่อนไหวเนื้อตัวเสียดสีไปมาทำให้เธอหวามไหวไปทั้งตัว

เดวิดไม่ตอบ แต่เขาปล่อยมือที่รวบเอาไว้เหนือศีรษะมาเป็นจับกดแนบกับที่นอนแน่น ก่อนที่เขาจะบิดเมียดสะโพกสอดเข้าหาแนบชิด ขยับเคลื่อนไหวอย่างช้าๆ ก่อนจะแปรเปลี่ยนเป็นรวดเร็วขึ้นเลียนแบบท่วงทำนองรัก เสียงคำรามออกมาจากลำคอหนักเพราะความช่านหิวที่ตีขึ้นมา กายเปลือยเปล่าที่เบียดเสียดมันเคลื่อนไหวตามจนเสียวสะท้านไปทั้งตัวอย่าว่าแต่เดวิดเลย แม้แต่ล้อมดาวเองก็เช่นกัน เธอพยายามกัดริมฝีปากกลั้นเสียงร้องครางน่าอายของตัวเองเอาไว้ แต่ทำได้ไม่นานก็ต้องปล่อยเสียงครางออกมาประสานกับเขา เดวิดโถมตัวเข้าไปใส่อยู่ครู่ใหญ่ๆ ก่อนที่ร่างนางจะกระตุกสั่นเทิ้มพร้อมกับเสียงคำรามลั่นและเสียงหอบหายใจแรงๆ ล้อมดาวรับรู้ได้ถึงหัวใจที่เต้นแรงทั้งของเขาและของเธอจากอกที่เบียดแนบชิดไร้ช่องว่างใดๆ เธอ

“อ้อ” ล้อมดาวร้องออกมาเบาๆ เมื่อเดวิดเลื้อนไบหน้าลงไปซุกใช้ที่อกอวบอิม มือทั้งสองข้างของเขาตอนนี้อยู่ที่ความนุ่มหยุ่น เขาประคองเอาไว้พร้อมทั้งเคลื่นคลึงหยอกเย้าและดูดติงขบเม้มปาดป้ายไปมาทั้งสองข้าง ล้อมดาวส่ายไบหน้าไปมาด้วยความรัญจวนใจ มือที่เป็นอิสระจิกทิ้งไปข้าง

เส้นผมสั้นๆ ของเขา เธอกะระซากดิ่งตึงแรงๆ สลับกับกดให้แนบชิดมากกว่าเดิม เรียวขาสวยก็เกาะเกี่ยวเอวสอแบนแน่น เดวิดซุกใช้ริมฝีปากและเคราสกปรกไปมากับความนุ่มหยุ่นจนพอใจ เขาก็เลื่อนใบหน้าขึ้นไปจ้องมองใบหน้าหวานของคนตัวเล็กที่ยังคงทรมาณจากความซาบซ่า เพราะมือของเขายังคงกอบกุ่มอยู่

“ขอได้ไหม” เสียงร้องขอแหบพร่าของเดวิดทำให้ล่อมดาวรู้ตัว เธอปล่อยมือที่จิกผมเขาออก เปลี่ยนเป็นทูปและผลักไล่ให้เขาออกห่างจากตัวเธอไป แม้ว่าจิตใจและร่างกายแทบจะพ่ายแพ้ให้กับเขาแล้วก็ตาม แต่สำนึกที่มีอยู่ก็ร้องห้ามว่าอย่าได้ยอมเขาง่ายๆ

“มะ...ไม่ค่ะ ไม่” ล่อมดาวส่ายหน้าร้อนๆ ของตัวเองไปมา ปฏิเสธเสียงสั้นเร็ว

“แน่ใจนะ”

“แน่ใจค่ะ ถอยออกไปได้แล้ว” ล่อมดาวเบี่ยงหน้าหนี พยายามลี้มตาขึ้นมามอง และก็ต้องรีบหลบเพราะใบหน้าแกร่งของเธออยู่ใกล้เกินไป

“เธอก็ไม่ได้รังเกียจฉันนี่นา” เดวิดแสสร้องถามและเห็นมือที่กอบกุ่มอกรอบอ้อมเอาไว้หนักๆ ไล่ปลายนิ้วหยอกเย้ากับยอดดอกแข็งซึ่ง จนได้ยินเสียงร้องครางเบาๆ จากกลิบบากนุ่ม

“ไม่ค่ะ ฉันไม่ต้องการแบบนี้” ล่อมดาวพยายามหักห้ามใจกับความหวามไหวเพียงชั่วคราว เธอไม่ต้องการเป็นของเล่นของใคร ถึงแม้ว่าตอนนี้เขาจะเป็นคนแรกที่เกือบจะได้ความสาวของเธอไปแล้วก็ตาม

“แล้วเมื่อไรถึงจะได้ล่ะ” เดวิดยังไม่ยอมแพ้ เขารุกเร้าหนักขึ้น ต้องการให้ล่อมดาวยินยอมให้กับเขา เขารอมานานแล้ว และไม่เอายากรออีก

“ฉันไม่รู้ค่ะ คุณเดวิด อ้อ” ล่อมดาวส่ายหน้าอีกครั้ง กัดฟันข่มความสยิวเอาไว้

“ต้องรู้สิ ตัวของเธอเองนะ ฉันรู้ว่าเธอก็ชอบสัมผัสของฉัน ร่างกาย

เธอมันฟ้อง”

“ขอเวลาฉันสักหน่อยค่ะ ฉัน...ฉันไม่รู้จักคุณเลย” ล้อมดาวใจสั่นหวิวไม่รู้ว่าที่เขาร้องขอเธอแบบนี้เพราะอะไร เพราะต้องการตัว อยากจะเซซซมหรือว่าคู่ขาชั่วคราวกันแน่ะ มันคงไม่มีเหตุผลมากไปกว่านี้แล้ว เธอยังไม่พร้อมที่จะเสียใจ

“ก็ได้ แต่ฉันจะอยู่กับเธอในห้องนี้”

“คุณจะมาอยู่กับฉันแบบนี้ไม่ได้ ถ้าใครรู้เข้าฉันจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหนกัน”

“ก็เอามาซุกไว้ที่อกฉันสิ เหมือนที่ฉันซุกที่อกเธอเมื่อกี้” เดวิดบอกหน้าตาย ทำเอาล้อมดาวชานหวิวไปทั้งตัว เขาผละมือออกจากความนุ่มหยุ่นแล้วยกมือขึ้นปิดปลายนิ้วไปที่แก้มนุ่มเบาๆ

“คุณทำแบบนี้ทำไม เราไม่ได้เป็นอะไรกันสักหน่อย ฉันเสียหายถ้าใครรู้”

“เดี๋ยวเธอก็รู้เองนั่นแหละ” เดวิดไม่ยอมตอบ โทงแก้มของเขาแดงนิดๆ แต่ล้อมดาวไม่ทันได้สังเกต

“ลุกไปได้แล้วค่ะ จันทน์” ล้อมดาวไม่อยากจะต่อความยาวสาวความยืดกับเขาแล้ว เนื้อตัวของเธอยังเปิดเผยอะร่าอ่ามาให้เห็นอาหารตาของเขายู่ เธอตันบ่าของเขาพร้อมกับบอกร้างปากไล่ เธอจะได้ลุกไปจากตรงนี้

“ที่จริงมันก็มีวิธีอื่นที่เธอไม่หนักนะ อย่างเช่นแบบนี้” เดวิดว่าอย่างเจ้าเล่ห์จนล้อมดาวขวยเขิน ก่อนที่เธอจะหวีดร้องเสียงหลงเมื่อเขาจับร่างของเธอพลิกให้นั่งคร่อมอยู่บนตัวของเขา โดยที่อนบนเธอยังคงเปลือยเปล่า ความนุ่มหยุ่นดั้งเดิมสปริงอย่างดีจนเดวิดปวดร้าวอีกครั้ง

“ว้าย” ล้อมดาวอายจนไม่รู้จะอายอย่างไรแล้ว เธอพยายามที่จะดึงเสื้อลงมาปิดกอบอ้อมที่ทำหายสายตาของเขา แต่ก็ไม่ทัน เดวิดจับข้อมือของเธอเอาไว้แน่นกดแนบกับอกแกร่งของเขา และพาลูบไล้ไปตามอกตึงแน่นด้วยกล้ามเนื้อเป็นลอนสวยจนไปถึงกล้ามเนื้อท้อง ล้อมดาวกำมือเอาไว้

หน้าร้อนนูบวาบตัวแทบจะระเบิดได้เลย

“แบบนี้ก็ไม่ต้องร้องว่าหนักแล้วใช่ไหมล่ะ”

“คุณเดวิดปล่อยฉันนะ คนบ้า ลามก” ล้อมดาวอยากจะทำใจวายตายให้ได้ เธอไม่สามารถผลจากตัวเขาได้ เพราะก่อนหน้านี้เธอเกี่ยวข้องกับเขาของเขา ทำให้เท้าของเธอถูกกดอยู่ด้านหลังเขาแนบกับพุงแน่น และดูเขาทำลิ หน้าไม่อาย สายตาของเขาที่จ้องมองมายังร่างเปลือยเปล่าอระร้างร่วมของเธอด้วยยิ่งทำให้เธอวูบไหวแปลบปลาบด้วยความชั๊ดเซินและอาย

“ก็ฉันชอบ โดยเฉพาะอกนู้มๆ ของเธอ” เดวิดยิ้มล้อเลียนไม่พอแค่นี้ เขาปล่อยมือที่จับเอาไว้ขึ้นไปคว้าอกอวบอิมของล้อมดาวอย่างรวดเร็วจนร่างเล็กสะดุ้งเฮือกเสียวสะท้านอีกครั้ง เธอพยายามดึงมือเขาออก แต่มือของเดวิดก็คล้ายกับหนวดปลาหมึก พอหลุดจากตรงนี้ก็จับตรงนั้น ล้อมดาวดิ้นขยับยุกยิกไปมา เดวิดผละมือจากความนู้มหยุน ไปโอบหลังของล้อมดาวเอาไว้ ก่อนที่เขาจะลุกขึ้นนั่ง ทำให้ตอหน้าล้อมดาวนั่งอยู่บนตักของเขา เดวิดกระซิบอ้อมแขนแน่น ทำให้อกสาวเมียดกับอกแกร่งจนบีบแบนคาอกเขาเลย เดวิดคำรามในลำคอเบาๆ ก่อนที่เขาจะบดจูบที่ก้นปากนู้มของล้อมดาวอีกครั้ง คราวนี้เขาจูบอย่างเร้าร้อนเรียกกร้อง เลื่อนมือข้างหนึ่งไปที่สะโพกนั้นแน่น ขย่ำหนักบ้างเบาบ้าง และบดเมียดกับความแข็งแกร่งที่ซ่อนอยู่ภายใต้

“อ้อ” ล้อมดาวครางประท้วงในลำคอ แต่เธอก็ต้องเคลิบเคลิ้มไปกับรสจูบของเขาอีกครั้ง จนเดวิดยอมผละริมฝีปากออกนั้นแหละ เธอถึงได้รู้สึกร่าริมฝีปากของตัวเองเจอบวมซาและสันระริกจนแทบระงับเอาไว้ไม่ได้ ดวงตาคู่สวยหลบลงไม่กล้าสบสายตากับเขาด้วยเลย

“เอาตามตรงนะ ถ้าเธอไม่ขอไว้ ฉันจับเธอกดแนบที่นอนแน่ๆ และจะให้ร้องครางอย่างเดี่ยวพอ”

“คุณเดวิด” ล้อมดาวกัตรีมฝีปากเป็นอนหน้าหลบด้วยความอายกับคำพูดตรงๆ ของเขา ใจดวงน้อยเต้แรงแนบอกแกร่ง ไม่กล้าขยับตัวเยอะ

สักเท่าไร มือที่จิกอยู่ที่ไหล่เขากำและทุบลงไปหนักๆ เท่าที่แรงจะมี

“อีกอย่างอย่าได้โกหกฉันอีก” เดวิดขมขู่คนตัวเล็กในอ้อมแขนเสียงแผ่วเบา ก่อนจะกดจูบหนักๆ ไปที่แก้มนุ่มของล่อมดาว คลายอ้อมแขนออก ดึงบราลงมาติดตะขอให้ และดึงเสื้อที่กองอยู่เหนืออกอวบอิมลงมาปิดมันเอาไว้ ยกมือขึ้นเชยปลายคางมนให้เธอสบสายตากับเขา

“ว่าอย่างไร”

“ค่ะ ฉันจะไม่โกหกแล้วค่ะ” ล่อมดาวพยักหน้ารับอย่างอายๆ พุดเสร็จเดวิดก็กดจูบที่ก้นลิปปากนุ่มหนึ่กๆ ผละออกและยิ้มอย่างพอใจ เขายกตัวของล่อมดาวให้ลงจากตัก เลื่อนตัวไปที่ขอบเตียงและลุกขึ้นยืน เดินตรงไปยังห้องน้ำทันทีโดยไม่หันมามองร่างเล็กอีก เดวิดเข้าไปภายในแล้วก็รีบสลัดกางเกงพร้อมขึ้นในออกจนเหลือแต่เนื้อตัวเปล่าเปลือย ใจกลางร่างปวดร้าวแข็งซึ่งจนเขาล้มทับไปทั้งตัว เดวิดเข้าไปยังโชนเปียก ดึงม่านกันน้ำกระเซ็นปิด เขายืนใต้ฝักบัวเปิดน้ำเย็นรินรด ใบหน้าหล่อเหลาบิดเบี้ยวด้วยความทรมาน เขาคินตนาการถึงการได้เข้าไปรูกล้ำชิมความหวานจากล่อมดาว ก่อนจะล้มทับไปทั้งตัวด้วยความสุขสม เขาคำรามออกมาราวกับเจ็บปวด แต่มันมาจากความปวดร้าวด้วยความพิศวาสอันหอมหวานเสียมากกว่า เขาใช้เวลาอยู่ในห้องน้ำนานพอสมควรก่อนจะออกมาโดยพันเอวสอบไว้ด้วยผ้าขนหนูเพียงผืนเดียวเท่านั้น ส่วนอีกมือก็ถือกางเกงกับขึ้นในออกมา เนื้อตัวหอมกรุ่นจากสบู่อาบน้ำทำให้ล่อมดาวใจเต้นแรงอีกครั้ง เธอยืนทำตัวไม่ถูกหึ่งๆ ที่เป็นห้องของตัวเอง

“ไปอาบน้ำลิจจะได้นอน พรุ่งนี้ต้องไปสมัครงานอีกหรือเปล่า”

“พรุ่งนี้นันหยุดค่ะ ไม่ได้ไปสมัครงาน” ล่อมดาวส่ายหน้าหัวือ เธอรีบบอกไป เพราะหางานมาหลายวันแล้วเธอจะหยุดเสียหน่อย แต่ไม่กล้าโกหกเขา กลัวว่าจับได้แล้วถูกเขาปล้ำละ ไม่ดีแน่ๆ เลยแบบนี้

“ก็ดี จะได้นอนตื่นสายๆ ได้” เดวิดพยักหน้าบอก เอากางเกงไปแขวนรวมกับเสื้อที่ล่อมดาวเก็บไปแขวนไว้ก่อนหน้านี้ ส่วนกางเกงใน

เขาโยนลงไป ในตะกร้าผ้าของล้อมดาว และไม่ทันที่ล้อมดาวจะอำปาก
คัดค้าน เธอก็ต้องรีบหันหน้าหนีเพราะเดวิดสลัดผ้าขนหนูออก เขาเปเลื้อย
ไปทั้งตัว เธอเห็นชัดเจนไม่มีอะไรผ่านสายตาไปได้เลย

“ว้ายคุณทำบ้าอะไรเนี่ย”

“ก็จะนอน ฉันไม่มีเสื้อผ้ามาเปลี่ยน” เดวิดพูดเสียงเรียบ ทำเหมือน
กับว่าห้องนี้เป็นห้องของเขาอย่างนั้นแหละ ผายมือออกอวดความกล้าแข็งแรง
อย่างไม้อาย

“คุณก็ใส่กางเกงตัวเก่าไปสิ คีนก่อนคุณก็ใส่”

“ไม่เอาอะ มันอึดอัด เธอก็ไปอาบน้ำได้แล้ว ไปสิ จะมายืนรื้ออะไร
อยู่ หรือว่าอยากให้ฉันไปอาบด้วย อาบอีกรอบก็ได้นะ ยิ่งอาบด้วยสองคน
แล้วบอกเลยว่าฉันชอบมาก ผลัดกันถูสบู่...”

“หยุดพูดเลย ฉันจะไปอาบน้ำแล้ว” ล้อมดาวรีบห้าม หน้าแดงก่ำ
เดินเลี้ยวๆ พยายามไม่มองไปที่ส่วนล่างของเขาน้ำ เนื้อตัวสั่นเทา รีบหยิบ
เสื้อผ้าที่จะเปลี่ยนถือเอาไว้ในมือ และเดินเข้าห้องน้ำไป

“จะใส่เสื้อผ้าทำไมก็ไม่รู้ให้ยุ่งยาก” เดวิดแสร้งบ่นลอยๆ ให้ล้อมดาว
ได้ยิน แล้วก็ทิ้งร่างลงบนที่นอน สูดกลิ่นหอมอ่อนๆ เข้าปอดลึกๆ ดึงผ้าห่ม
มาคลุมด้านล่างเอาไว้

“คนบ้าหน้าด้าน” ล้อมดาวใจเต้นรัวแรง ลับสนุ่นนวยใจไปหมดแล้ว
ตอนนี้ พยายามคิดว่าเขามาทำอะไรที่นี้กันแน่ เขาจะมาจีบเธออย่างนั้นหรือ
คงจะไม่ใช่ เขามีสาวๆ เรียงหน้าเข้าหาตั้งเยอะแยะ คนอย่างเขาเลือกได้
เสมอ ไม่ต้องถึงขนาดต้องมาจีบผู้หญิงโนเนมแบบเธอหรอก หรือเพราะว่า
เขาอยากจะทำคนข้างกายแบบความสัมพันธ์ชั่วคราวถึงได้เข้ามาทำสนิทด้วย
ใช้ว่าเธอจะไม่มีคนเข้ามาจีบ แต่เธอปฏิเสธไปอย่างนุ่มนวล คนเหล่านั้น
ก็ยอมถอยออกไป แต่กับเขา เขาเดินหน้าเข้าหาจนใจของเธอสั่นไหว
ในเวลาอันสั้นแค่นี้เอง ล้อมดาวหน้าเงื่อนไปเล็กน้อย ก่อนที่เธอจะสลัด
ความคิดพวกนี้ไป และพยายามหาวิธีให้เขาออกไปจากห้องเธอให้ได้

อยู่อย่างนี้ไม่ดีต่อตัวและหัวใจของเธอสักเท่าไร มันอันตรายมากๆ

